

ፌሰሐ ለጥላው ወልደ ዮሐንስ

ሰማያዊ መመሪያ

ክፍሉንስ ጥሩነህ (ዶ/ር)

1/1/94

From the Library of

ፌሰሐ ለጥላው ወልደ ዮሐንስ
FESSEHA ATLAH WOLDE YOHANNES

ማጠቃለያ

መግቢያ.....	ገጽ 4
1. በመሸነፍ ማሸነፍ	6
2. የራስ ህይወት ጠላትነቱ.....	13
3. የክርስቲያን ፈተና	21
4. መንፈሳዊ መሪ	30
5. መልስ የማያገኝ የልመና ጸሎት.....	37
6. የትንቢት ስጦታ.....	43
BIBLIOGRAPHY.....	52

መግቢያ

የዚህችን አነስተኛ ጽሑፍ ርእሰ ለምን " ሰማያዊ መመሪያ" እንዳልኩት ላብራራ አረፋለሁ። በቅድሚያ ለአንባቢዎች ላሳስብ የምወደው እኔ በጌታ ቃል የጠለቀ እውቀት የለኝም፤ ሐዋርያም አይደለሁም፤ ነቢይም አይደለሁም። በፈጣሪዬ የጸና እምነት ሰላሰኝ የኔ አይነት እምነት ካላቸው ጋር ማምለክን አወዳለሁ። እግዚአብሔር ከልብ በእውነት የሚሹትን ፍላጎታቸውን ያሟላል። እኔ እንደማምነው እግዚአብሔር የአምልኮት ጥማቴን በማየት እንደኔ በእውነትና በቅንነት የማምለክ ጥማት ያላቸውን ኢትዮጵያውያን በሳንዲያን ከተማ አነሳስቶ አስራሁለት የሚሆኑ ኢትዮጵያውያን በኦክቶበር 1991 በቤት የአምልኮ ፕሮግራም ተጀመረ። ከጀማሪዎች መካከል በቲኦሎጂ ሰልጥኖ የወጣ፤ ወይም ቤተክርስቲያን መስርቶ የመምራት ልምድ ያለው ማንም አልነበረም። የነበረን ነገር ቢኖር ጌታን በእውነትና በቅንነት የማምለክ ጥማት ነበር። ከመስራቾች መካከል አምስት ሽማግሌዎች ተመርጠው የአምልኮው ቦታ ከግለሰብ ቤት ወደ ቤተክርስቲያን ተቀይሮ የአምልኮው ፕሮግራም ቀጠለ። ከሽማግሌዎቹ መካከል የመንፈሳዊው ክፍል ሃላፊ በሚሰማው ፕሮግራም ተራ በተራ እርስ በርሳችን መማማር ጀመርን። እግዚአብሔር የልብን የሚአይ አምላክ ነውና በሁኔታዎች ሁሉ አልተለየም። ብዙ አጥብቀን ወደ እግዚአብሔር የምናለቅስባቸው ነገሮች ነበሩን። እኛ እውቀት የሌለን፤ ገንዘብ የሌለን፤ እቅም የሌለን ስለነበርን፤ እግዚአብሔርን ሃይል እንዲሆንን ጠየቅነው። ይጠፋሉ ስንባል እግዚአብሔር እያሳደገን፤ እየመራን፤ እያቡበን ሄድን። ቁጥራችንም እለት በእለት እያደገ ስለሄደ እግዚአብሔርን ሙሉ ጊዜውን ሰጥቶ የሚላገለግለን እንዲከጋጅልን ጠየቅነው።

እግዚአብሔር በጊዜውና በሰለቱ የማራናታ ኢትዮጵያውያን ክርስቲያኖች ሀብረት ከተቋቋመች ከአንድ አመት በኋላ በዲሴምበር 1992 ሙሉ ጊዜውን የሰጠ አገልጋይ ቤተክርስቲያኗን ተረከበ።

የ 1992 ጨርሰን 1993 ን ስንረከብ ባደረግነው የአዳር ፀሎት ላይ አገልጋያችን በ1993 ለጌታ ምን ልታደርጉ ቃል ትገባላችሁ የሚል ጥያቄን ጠየቀ። በዚያን ፕሮግራም የነበሩ ማድረግ የሚፈልጉትን በጌታና በምእመኑ ፊት ተናገሩ። እኔም የገባሁት ቃል በ1992 እግዚአብሔር እየመራን አምልኮአችንን በምናካሂድበት ኒዜ በወር አንድ አሁድ የማስተማር ተራ ይደርሰኝ ስለነበረ፤ በማስተምርበት ጊዜ የተዘጋጀሁለቸውን አቀንባብረ በመጽሐፍ መልክ ለማቅረብ እሞክራለሁ የሚል ነበር።

ባለፍናቸው የሁለት አመት ጊዜ ውስጥ ሃያ አምስት የሚሆኑ አጫጭር መልእክቶች አዘጋጅቻለሁ። የነበረኝ ትርፍ ጊዜ ሁሉንም አቀነባብር፤ ታይቶ አድርጎ ለማቅረብ አላስቻለኝም። በተጨማሪም እምነቴን በተመለከተ ይህ የመጀመሪያ የአማርኛ ጽሁፌ ስለሆነ፤ አቀነባብር መጻፍ ምን ያህል አስቸጋሪ እንደሆነ ተረድቻለሁ። ስለዚህ በገባሁት ቃል መሰረት ላቀርብ የቻልኩት ስድስቱን ብቻ ነው።

ከላይ እንደገለጽኩት ካለ ምንም ባለሙያ የተመሰረተች ቤተክርስቲያን ማበቡለና ማደግ በሰማያዊ ምሪት በመሆኑ፤ እኔም ያቀረብሁለቸው መልእክቶች ጌታ እኔኑ ያስተማረኝን ስለሆነ የመጽሐፉአንም ርእስ "ሰማያዊ መመሪያ" ብቻታለሁ።

ጽሁፎችን ለማቅረብ በምዘጋጅበት ጊዜ የተጠቀምኩባቸውን መጻህፍት ዝርዝር በመጨረሻው ገጽ አቅርቤአለሁ።

በጽሁፎች ላይ ምናልባት ያልተስተካከሉ ሃሳቦች፤ ወይም ዶክትሪናል ስህተቶች ካሉ ከጸሃፊው የእውቀት ማነስ የመጣ እንጅ ቤተክርስቲያኗን የማይመለከት መሆኑን በቅድሚያ ግልጽ ሳደርግ አወዳለሁ።

በመጨረሻ ለዚች ቤተክርስቲያን መመስረት የጌታ መሳሪያ ለሆኑት ወገኖች እንኳን ደስ ያላችሁ እያልሁ፤ ቤተክርስቲያኗ እንድታድግ በመንፈሳዊ ትምህርትና ምክር ላገለገሉን የጌታ አገልጋዮች ለዶ/ር ኃይሌ ወ/ሚካኤልና ለወንድም ኢዮብ ማሞ ከልብ የመነጨ ምስጋናየን አቀርባለሁ። ለሚመጣው አመት የቀሩትን አቀነባብረ ለማቅረብ በጌታ ኃይል አገኛለሁ ብየ እተማመናለሁ።

ለአንባብያን ማሳሰቢያ፤ ርእሶቹ ቅደም ተከተል ስለሌላቸው የፈለጉትን ርእስ መርጠው ማንበብ ይችላሉ።

ጌታ ይባርካችሁ።
ዮሐንስ ጥሩነህ።

በመሸነፍ ማሸነፍ

የእግዚአብሔር መሰረታዊ መመሪያዎች፤ በተለይ የአዲስ ኪዳን መንፈሳዊ መመሪያዎች በአለም አመለካከት፤ በሰጋዊ አእምሮ ግንዛቤ (ሎጂክ) እርስ በርሳቸው የሚቃረኑ ይመስላሉ። ትልቁ የእግዚአብሔር ምስጢር ግን እነዚህ ለአእምሮ የሚቃረኑ የሚመስሉ፤ ለሎጂክ የማይመቹ ነገሮች ተስማምተው መገኘታቸው ነው። የጌታ የየሱስ ፍጹም ሰውነትና ፍጹም አምላክነት በአእምሮ ግንዛቤ ብቻ ለሚመራ ሰው የሚቃረን ይመስላል፤ በመንፈስ ለምናምን ክርስቲያኖች ግን የእግዚአብሔር መለኮታዊ አሰራር ነው። ብዙ የሚቃረኑ የሚመስሉ የአዲስ ኪዳን መመሪያዎች አሉ። ጌታ የሱስ ካስተማራቸው ጥቂቶቹን ለመጥቀስ፤

- ሀ) ጠላትህን ውደድ (ለሰጋዊ አእምሮ ይኸ የማይዋጥ ይሆናል)
- ለ) የሚረግምህን መርቅ
- ሐ) ግራህን ሲመቱህ ቀኝህን ሰጥ
- መ) የበደለህን ይቅርታ ጠይቀው።

እነዚህ ሁሉ ለሰጋዊ ሰው፤ በአእምሮ ሎጂክ ለሚመራ ሰው ፍፁም የማይዋጡ ናቸው፤ እብድ የሚለሰኝ ናቸው። ለኛ ለክርስቲያኖች፤ ዳግመኛ ተወልደናል ለምንል ግን ህይወታችን ናቸው፤ ትርጉም ይሰጡናል፤ ሰላም ይሰጡናል፤ የህይወታችን መመሪያዎች ናቸው።

ሌላው የአዲስ ኪዳን መንፈሳዊ መመሪያ ደግሞ ለማሸነፍ ከፈለግን መጀመሪያ ራሳችን መሸነፍ አለብን የሚል ነው። ይህ እነጋገር በሰጋ እርስ በርሱ የሚቃረን ይመስላል። ሰው ከተሸነፈ ተሸነፈ፤ እንደት ተሸነፎ ሊአሸነፍ ይችላል ነው የሚለን ስጋ። ይህንን በመሸነፍ ማሸነፍ የሚል መንፈሳዊ መመሪያ በሰፊው ለማየት እንሞክራለን።

የመጀመሪያው ጥያቄአችን ማንን ነው ለማሸነፍ የምንፈልገው? የምናሸነፈው ማንን ነው? የሚል ይሆናል። ልናሸነፍ የምንፈልገው እግዚአብሔርን ነው። እግዚአብሔርን ማሸነፍ ማለት ምን ማለት ነው? እግዚአብሔርን ማሸነፍ ማለት በእግዚአብሔር በረከት፤ በእግዚአብሔር ሰላም፤ በእግዚአብሔር ፍቅር፤ በእግዚአብሔር ረድኤት መሞላት፤ መትረፍረፍ ማለት ነው። እግዚአብሔርን ጠይቀን የጠየቅነው ሁሉ ሲሰጠን ማለት ነው። እግዚአብሔር የሃያላን ሁሉ ሃያል፤ የነገሥታት ሁሉ ንጉሥ ሆኖ ሳለ በትንንሽ ሰዎች ይሸነፋል። እግዚአብሔር የሚሸነፈው ግን መጀመሪያ እርሱ እኛን ሲአሸነፈን ነው። እግዚአብሔር ሰውን ሲአሸነፍ ማለት ሰዎች ምን ማለት ነው? እግዚአብሔር ሲአሸነፍ

ማለት እግዚአብሔር ሁለመናችንን ሲቆጣጠር፤ እግዚአብሔር ሲወረን
ማለት ነው። አንድ የተወረረ አገር ሙሉ በሙሉ በወራሪው ቁጥጥር ስር
ይሆናል፤ የሚተዳደረውም ወራሪው በሚሰጠው መመሪያ ነው።
እንዲሁም እግዚአብሔር እኛን ሲወረን በውስጣችን ያለውን ነገር ሁሉ
በቁጥጥር ስር ያደርጋል ማለት ነው። እግዚአብሔር በአንደበታችን ላይ
ሲነግስ፤ እግዚአብሔር በአስተሳሰባችን ላይ ሲነግስ፤ እግዚአብሔር
በምኞታችን ላይ ሲነግስ፤ እግዚአብሔር በንብረታችን ላይ ሲነግስ፤
እግዚአብሔር በሁለንተናችን ላይ ሲነግስ ማለት ነው።

እግዚአብሔር በሁሉ ነገር ከከበረ፤ እግዚአብሔር ሁሉን ነገር
ከተቆጣጠረ፤ የምንመኘው ሁሉ፤ የምንለምነው ሁሉ በርሱ ስር ነው ማለት
ነው። በዚያን ጊዜ እኛም በረከት በበረከት እንሆናለን።

በዚህ ፅሁፍ ይህንን የእግዚአብሔር መሰረታዊ መመሪያ " በመሸነፍ
ማሸነፍ" የሚለውን ከብሉይ ኪዳን የአንድን ሰው ህይወት ወስደን
በማጥናት እንድናየው እፈልጋለሁ። የመረጥኩትም ሰው ያለቆብ ነው።
የያለቆብ ታሪክ ከመጽሐፍ ቅዱሳችን ከዘፍጥረት ም 25 እስከ 50 ባለው
ይገኛል። እኛ የምንመለከተው ከመጀመሪያው ክፍል ጥቂቱን ብቻ ነው።

ያለቆብ ከእድሜው ሁለት ሶስተኛውን ያሳለፈው በራሱ ጥበብ
ሲታገል፤ በራሱ ሃይልና እውቀት ነገሮችን ሊለሳካ ሲሞክር ነበር። ያለቆብ
በራሱ ጥበብ ብኩርናን ሊወስድ፤ በራሱ ዘዴ በረከትን ሊወስድ፤ በራሱ
የተለያየ ብልጠት ሊከብር እንደጣረ ከመጽሐፍ ቅዱሳችን እናያለን።
ያለቆብ ጠንካራ ሰው ነበር። ያለቆብ ጎበዝ ሰው ነበር። ያለቆብ በጣም
ዘዴኛና ጥበብኛ ሰው ነበር። ያለቆብ በመጽሐፍ ቅዱሳችን
የሚታወቅባቸው ጠባቦች አሉት። አንድን ሰው ያለቆብ ምንድን ነበር
ተብሎ ቢጠየቅ መጀመሪያ በእእምሮው የሚመጡለት ሀ) አታላይነቱ
ለ) ዘዴኛነቱ ሐ) ታጋይነቱ ናቸው።

ያለቆብ እነዚህ ጸባዮች እንዲኖሩት ያደረገው ምንድን ነው?
ፀባይ እንዲሁ የሚወለድ ነገር አይደለም። ፀባይን እንማረዋለን፤
በውስጣችን እንዲአድግ እናደርጋለን። መጀመሪያ ፀባይን መማር
የምንጀምረው ከቤተሰብ ነው። ራሳችንን ዘወር ብለን ብንመረምር፤
ጌታን ተቀብለን አዲስ ሰዎች ከሆንን በኋላ እንኳን ያልተነቀሉልን ፀባዮች
አሉ። መሰረታቸውን ብንመረምር ቤተሰብ ወይም አካባቢ ወይም ጓደኛ
ወይም የነዚህ ድብልቅ ነው።

ለያለቆብ ሁኔታ ወይም ያለቆብ፤ ያለቆብ እንዲሆን ያደረጉት ሶስት
መጥፎ አጋጣሚዎች ነበሩ። እነዚህም ሶስት መጥፎ አጋጣሚዎች እንደ
ከባድ ዱላ የያለቆብን ህይወት መትተውታል።

የመጀመሪያው መጥፎ አጋጣሚ የምሰው የቤተሰብ ሁኔታ ነበር።
ርብቃና ይስሐቅ አልተለያዩም ወይም አልተፋቱም። ነገር ግን አንድ
የሆነ ልብ የነበራቸው አልነበሩም። ፍቅራቸው የተሟጠጠ ይመስላል።
በዘፍጥረት ም 25 ቁ 28 ላይ " ይስሐቅም ዔሳውን ይወድ ነበር፤ ካደነው
ይበላ ነበርና፤ ርብቃ ግን ያለቆብን ትወድ ነበር" ይላል። ወላጆች በልጆች

መካከል አድልዎን ሲለሳዩ፤ በልጆች መካከል ጥላቻን፤ ቅናትን፤ ምቀኝነትን
እያሳደሩባቸው ነው። ርብቃና ይስሐቅ ልጆቻቸውን በተመለከተ
በእውነት እየተመካከሩ የሚወስኑ አልነበሩም። የይስሐቅን ሐሳብ ርብቃ
ትቃወም ነበር። ስትቃወም ደግሞ ፊት ለፊት ሳይሆን እንደሰላይ
ተደብቃ ታዳምጥና ሌላውን ልጅ በሳን ታሳድማለች። በዚህን ጊዜ
ርብቃ ልጇን ውሸት፤ ተንኮል፤ መሰረነት እያስተማረች ነው። ወላጆች
ካልተጠነቀቅን የልጆቻችንን ህይወት እናበላሻለን። ህይወታቸውን
ባናጠፋው እንኳን ሰንካል እናደርገዋለን። ከእግዚአብሔር ጋር
የሚኖራቸውን ግንኙነት ከአስተዳደግ ጉድለት እናበላሽዋለን።

እግዚአብሔር ለርብቃ ትንሹ ልጇሽ ታላቅ ህዝብ ይሆናል ብሎ ገና
እርጉዝ እያለች ነግሯታል። የእግዚአብሔርን ጊዜ ከመጠበቅ ይልቅ በራሷ
ጥበብ በውሸት ትልቅ ልታደርገው ፈለገች። ውጤቱ ምን ሆነ? ያለቆብን
ጠማማ አድርጋ አሳደገችው። ለረጅም ጊዜ በራሱ እየታገለ
የእግዚአብሔር በረከት መምጫውን ጊዜ አስረዘመ። እኛስ
የእግዚአብሔርን ጊዜ ባለመጠበቅ በራሳችን ጥበብ ነገሮችን ለማድረግ
እየሞከርን ሰንት ነገር እበላሽተን ይሆን? እየቸኮልን? የጌታን ጊዜ
ሳንጠበቅ፤ በራሳችን ጥበብ ለመሰራት እየሞከርን የጌታ በረከት መምጫን
ጊዜ አስረዝመነው ይሆን?

ሁለተኛው መጥፎ አጋጣሚ ደግሞ በዘፍጥረት ም 25 ቁ 27
የምናገኘው ነው። እንዲህ ይላል፤ " ብላቴኖችም አደጉ፤ ዔሳውም አደን
የሚለውቅ የበረሃ ሰው ሆነ፤ ያለቆብ ግን ጭምት ሰው ነበረ፤ በድንኳንም
ይቀመጥ ነበር"። ያለቆብ በቤት መዋል ይወድ ነበር። በቤት ሲውል
የሚውለው ከርብቃ ጋር ነው። ከእናት ጋር መዋል ጥሩ ነው። ግን እናት
ጥሩ የምታስተምር እንደሆነ ነው። ልጆች በልጅነታቸው እንደልጅ
ሊጫወቱ፤ ከኩዮቻቸው ጋር ሊውሉ እግዚአብሔር በፍጥረታችን ስርአት
ውስጥ ያኖረው የህብረተሰብ ህግ ነው። አንድ ልጅ በእድሜ እኩዮቹ
ካልሆኑ ጋር ሲውል በውስጡ የሚአዳብረው ጸባይ በእርሱ እድሜ ካሉት
ልጆች ጸባይ የተለየ ስለሚሆን፤ ከብዙዎች ልጆች የተለየ ያደርገዋል።
የያለቆብም ሁለተኛው መጥፎ አጋጣሚ ከእድሜ እኩዮቹ ጋር
አለመዋሉና በዚያን ጊዜ ለነጋገር የማድረግ ወንድ መሆኑ ነበር።

ሶስተኛው መጥፎ አጋጣሚ ደግሞ ያለቆብ ሲአድግ ከብዙ መጥፎ
ጠባቦች ጋር ማደጉ ነበር። በያለቆብ ጸባይ ውስጥ ብዙ ድክመት
ነበረበት። ያለቆብ አታላይ ነበር። ወንድሙን አታሎ ብኩርናውን
ወስዷል፤ አባቱን አታሎ በረከትን ወስዷል። ይህ ጸባይ እያደገበት ሄዶ
በኋላም አማቱን አታሏል። በያለቆብ ጸባይ ውስጥ ከብር የሚሰጠው
ምንም ነገር አልነበረም፤ ያለቆብ የሚአስከብረው ጸባይ አልነበረውም።
ያለቆብ በሰው ፊት የሚአስንቀው፤ የሚአስጠላው ባህርይ ነበረው።

እንግዲህ እነዚህ ሶስት ሁኔታዎች ያለቆብን ለየት ያለ ሰው
አድርገውታል፤ ራሱን ወዳድ አድርገውታል፤ በራሱ ብቻ የሚተማመን
አድርገውታል። ያለቆብ በራሱ ጥበብ ያደረጋቸው ነገሮች ብዙዎች

ተሳካተውሉታል። ነገር ግን ሁልጊዜ ስለማይሳካ የያዘቀብ ስሰት፤ የያዘቀብ ራስ ወዳድነት አንድ ቀን ወንድሙን ኢሳውን አስቆጣጠው። ኢሳው "እገለጥለሁ" አለ። በዘፍጥረት ም 27 ቁ 41 ስናይ "ዔሳውም አባቱ ስለባረከው በያዘቀብ ቂም ያዘበት፤ ዔሳውም በልቡ እለ፤ ለአባቱ የለቅሶ ቀን ቀርቧል፤ ከዚያም በኋላ ወንድሜን ያዘቀብን እገድለዋለሁ" ይላል። የዔሳው ስሜት የገባት እናታችው ያደረገችውን ከቁ 42 - 46 እንመልከት። "ለርብቃም ይህ የታላቁ ልጅዋ የዔሳው ቃል ደረሰላት፤ ታናሹን ልጅዋን ያዘቀብንም አስጠርታ አስመጣችው፤ አላችውም፤ እነሆ ወንድምህ ዔሳው ሊገድልህ ይፈቅዳል። አሁንም ልጄ ሆይ ቃሌን ስማ፤ ተነሳና ወደ ካራን ምድር ወደ ወንድሜ ወደ ላባ ሂድ፤ በእርሱም ዘንድ ጥቂት ቀን ተቀመጥ፤ የወንድምህ ቁጣ እስኪበርድ ድረስ፤ የወንድምህ ቁጣ ከአንተ እስኪመለስ ድረስ፤ የአደረግህበትንም እስኪረሳው ድረስ፤ ከዚያም ልኬ አስመጣለሁ፤ በአንድ ቀን ሁለታችሁን ለምን አጣለሁ? ርብቃም ይሰራቅን አለችው፤ ከኬጢ ሴቶች ልጆች የተነሳ ሀይወቴን ጠላሁት፤ ያዘቀብ ከዚህ አገር ሴቶች ልጆች ሚስትን የሚያገባ ከሆነ በሀይወት መኖር ለምኔ ነው?" ርብቃ እንደገና ሌላ ውሸት ያዘቀብን አስተማረች። ልጇን ሀይወትህን አድን አለች፤ ባሏን ግን በሚስት አሳበባችበት። ርብቃ ምን ያህል የያዘቀብን ሀይወት እንዳበላሸችው እናያለን። በቤት አብሯት ይውላል፤ የምታስተምረው ውሸትና ተንኮል ነበር።

አሁን ያዘቀብ በግዴታ ቤቱን ለቆ መሄድ ነበረበት። አገር አቋርጦ፤ ወንዝ ተሻግሮ፤ ሜካ ጥሶ መሄድ ነበረበት። ይህ የቤት ልጅ ምን ውጦት ይሆን? ያዘቀብ በራሱ ጥበብ በረከትን ሲፈልግ ሰደት መጣበት። እናቱም ልጇን የጠቀመችው መስሏት ያደረገችው ሁሉ ልጇን አስደደው። አያችሁ! እግዚአብሔርን ልንቀድም ስንፈልግ የበረከታችንን መምጫ ጊዜ እናራዝማለን። የጌታን ጊዜ አለመጠበቅ ሁልጊዜ ችግር ውስጥ ይከተናል።

አሁን ያዘቀብ ብቻውን ተጓዘ። ያዘቀብ ከቤተሰብ ወጥቶ የማያውቅ የቤት ልጅ ነበር። በጉዞው ላይ ምን ተሰምቶት ይሆን? ቀኑ አልቆ ሌሊቱ ሲጀምር ያዘቀብ ማረፊያ ነበረበት። ያ የቤት ልጅ ብቻውን በዚያ ሜካ ወይም ሜዳ መተኛት ነበረበት። ድንጋይ ተንተርሶ ተኛ ይላል መጽሐፍ ቅዱሳችን።

አሁን ያዘቀብ ብቻውን ነው፤ ደክሟል፤ ተስፋው እየተሟጠጠ ነው። በዚያን ጊዜ በሣለበት ጊዜ፤ ብቸኛ በሆነበት ጊዜ እግዚአብሔር ያዘቀብን ተገናኘው። እግዚአብሔር እኛንም ብቻችንን በሆንን ጊዜ፤ ተስፋችን በተሟጠጠ ጊዜ፤ ሰው ሁሉ የጠላን በመሰለን ጊዜ፤ ተስፋ የምናደርገው ባጣን ጊዜ እግዚአብሔር ይገናኘናል። የእግዚአብሔር አስራር ድንቅ ነው። ሰው ቢሆን ያዘቀብን ምን ይለው ነበር? "የታላቁ ይኸ አታላይ የጁን አገኘ፤ ይበለው! ወንድሙን ያታለለ፤ አባቱን ያታለለ፤ የጁን ነው

ያገኘው፤" ይኸ ነው የሰው ፍርድ። በያዘቀብ ላይ እኛ ሰዎች የምንፈርደው ይኸ ነው። እግዚአብሔር ግን ያዘቀብን ምን ያለው? ዘፍጥረት ም 28 ቁ 13 - 15 እንመልከት። "እነሆም እግዚአብሔር በላይ ቆሞበት ነበር፤ እንዲሁም ለሰፊ የአባትህ የአብርሐም ስም ላክ የይስሃቅም ስም ላክ እኔ እግዚአብሔር ነኝ፤ ይህችን ለንተ የተኛህባትን ምድር ለአንተም ለዘርህም እስጣለሁ፤ ዘርህም እንደ ምድር እሸዋ ይሆናል፤ እስከ ምእራብና እስከ ምስራቅ እስከ ሰሜንና እስከ ደቡብ ትሰፋፋለህ፤ የምድርም አሕዛብ ሁሉ ባንተ በዘርህም ይባረዛሉ። እነሆም እኔ ከአንተ ጋር ነኝ፤ በምትሄድባት መንገድ ሁሉ እጠብቅሃለሁ፤ ወደዚችም ምድር እመልስሃለሁ፤ የነገርህህን ሁሉ እስካደርግለሁ ድረስ አልተውህምና።" አይዞህ! አይዞህ! እኔ ከአንተ ጋር ነኝ፤ እኔ ከአንቺ ጋር ነኝ። እግዚአብሔር ዛሬም ለኛ የሚለው ይኸንኑ ነው። ሰው በጠላን ጊዜ፤ የታላቁችው እነዚህ ጴጌዎች እያሉ በፈረዱበት ጊዜ፤ እግዚአብሔር ግን አይዞህ! አይዞህ! አይዞህ! እኔ ከአንተ፤ ከአንቺ፤ ከእናንተ ጋር ነኝ ይላል። አሁንም ጌታ ይኸንኑ ይላል፤ አይዞህ! አይዞህ!

ያዘቀብ ሲነቃ ምን አለ? ቁ 16 ን እንመልከት። "በእውነት እግዚአብሔር በዚህ ስፍራ ነው፤ እኔ አላወቅሁም ነበር አለ" ። አም! ያዘቀብ እግዚአብሔር አሁን መጣ አላለም። እግዚአብሔር በዚህ ቦታ አለ፤ አለ። እግዚአብሔር ከፈጠራቸው ፍጡሮች ጋር ነበር፤ አሁንም አለ፤ ለዘለለሰም ይኖራል። ወገኖች! እኛ አወቅንም አላወቅንም፤ ገባንም አልገባንም እግዚአብሔር አብሮን አለ። አይዞህ! ይላል፤ አይዞህ! አይዞህ ይላል። እ! እንዴት ደስ ይላል የእግዚአብሔርን በአካባቢያችን መኖር ማወቅ። እግዚአብሔር ከጎናችን ነው፤ በምንሄድበት ሁሉ አብሮን ይሔዳል። ግን እኛ ለእግዚአብሔር ተሸንፈናል ወይ? ያዘቀብ ተሸንፏል ወይ? የያዘቀብን ሁለመና ጌታ ወርታል ወይ? አይመስለኝም። ያዘቀብ የእግዚአብሔርን በአካባቢው መኖር ይወቅ እንጂ ገና ለእግዚአብሔር ሁለመናውን አላንበረከክም። ያዘቀብ አሁንም ያዘቃብ ነው። የያዘቀብ ፀባዮች አሁንም አብረውት አሉ። ዘዴው፤ ብልጥነቱ፤ ራሰወዳድነቱ፤ አታላይነቱ አሁንም አብረውት አሉ። የእግዚአብሔርን በአካባቢው መኖር ግን አውቋል። እኛም በሀይወታችን ብዙ ጊዜ እንደዚህ ነን። ጌታን እናውቃለን። ጌታንም እንደግል አጻፍችን እንቀበላለን፤ እናመልካለን፤ እንዘምራለን፤ አስራት እንከፍላለን፤ ግን ገና ሙሉ በሙሉ ሀይወታችንን ጌታ አልተቆጣጠረውም። ያ ከወላጆቻችን፤ ከወገኖቻችን፤ ከአካባቢአችን የወረሰነው ፀባይ አሁንም አብሮን አለ። ያ አታላይነት፤ ያ እልክኛነት፤ ያ ሰም አጥፊነት፤ ያ ትእቢተኛነት፤ ያ እንቢተኛነት አሁንም አብሮን አለ። ሰንካላ ፀባዮችን የእግዚአብሔር በረከት በሙላት የሚመጣበትን ጊዜ እያራዘመው ነው። ያዘቀብ በራሱ መንገድ፤ በራሱ ዘዴ በረከትን ሲፈልግ የጌታን በረከት መምጫ ጊዜ አራዘመው። ወገኖች! በራሳችን ጥበብ ስንሰራ የጌታን ጊዜ እንዳናራዝመው እንጠንቀቅ።

የያእቆብን ታሪክ ብንከታተል ለሃያ አመታት ታገለ። በራሱ ዘዴ በለወገ። አሁን ያእቆብ ሚስት ሳይሆን ሚስቶች አሉት፤ ልጅ ሳይሆን ልጆች አሉት፤ ገረድ ሳይሆን ገረዶች አሉት። ከብት በከብት ሆነ፤ ንብረት በንብረት ሆነ፤ በለወገ። አሁን በቃኝ፤ ንብረቱን ቤተሰቤን ይዠ ወደላገራ እመለሳለሁ ብሎ ወሰነ። ታሪኩን እንድታነቡት ለእናንተ አተውና፤ እንድናየው የምፈልገውን ከፍል ዘፍጥረት ም 32 ከቁ 22 - 24 ያለውን እንይ። " በዚያች ሌሊትም ተነሣ፤ ሁለቱን ሚስቶቹንና ሁለቱን ባሪያዎቹን አሥራ አንዱንም ልጆቹን ወስዶ የያቦትን ወንዝ ተሻገረ። ወሰዳቸውም፤ ወንዙንም አሻገራቸው፤ ከብቱንም ሁሉ አሻገረ። ያእቆብ ግን ለብቻው ቀረ፤ አንድ ሰውም እስከ ንጋት ድረስ ይታገለው ነበር። " ያእቆብ ቤተሰቡን ካሻገረ በኋላ፤ ንብረቱን ሁሉ ካሻገረ በኋላ ለብቻው ቀረ። አሁን ያእቆብ ሁሉ ነገር ተሳክቶለታል። ግን እስከሁን ድረስ ያልረከበት ነገር አለ። ብቻውን ወደኋላ ቀረ። እኛም እንሰላለን፤ እንዋትታለን፤ ንብረት በንብረት እንሆናለን። ከዚያስ? ያ አያረከንም። በንብረታችን መካከል ብቸኞች እንሆናለን። ያእቆብ ገና ያልረከበት ነገር አለ። ገና የሚሰፈልገው ነገር አለ። ስለዚህም ሁሉን ሽኞች እርሱ ወደኋላ ቀረ። ከዚያ ምን ሆነ? ም 32 ከቁ 24 - 31 እንመልከት። " ያእቆብ ግን ለብቻው ቀረ፤ አንድ ሰውም እስከ ንጋት ድረስ ይታገለው ነበር። እንዳላሸነፈውም ባየ ጊዜ የጭኑን ሹልዳ ነዛው፤ የያእቆብም የጭኑ ሹልዳ ሲታገለው ደነዘዘ። እንዲህም አለው፤ ሊነጋ አቀላልቷልና ልቀቀኝ። እርሱም፤ ካልባረከኸኝ አልለትህም አለው። እንዲህም አለው፤ ስምህ ማን ነው? እርሱም ያእቆብ ነኝ አለው። አለውም፤ ከእንግዲህ ወዲህ ስምህ እስራኤል ይባል እንጂ ያእቆብ አይባል፤ ከእግዚአብሔር ከሰውም ጋር ታገለህ አሸንፈሃልና። ያእቆብም፤ ስምህን ንገረኝ ብሎ ጠየቀው። እርሱም ስሜን ለምን ትጠይቃለህ? አለው። በዚያም ስፍራ ባረከው። ያእቆብም እግዚአብሔርን ፊት ለፊት አየሁ፤ ሰውነቴም ድና ቀረች ሲል የዚያን ቦታ ስም ጵንኤል ብሎ ጠራው። ጵንኤልንም ሲአልፍ ዐሐይ ወጣችበት እርሱም በጭኑ ምክንያት ያነከሰ ነበር። "

ያእቆብ እግዚአብሔርን ታገለ፤ የሙጥኝ አለ፤ ካልባረከኸኝ አልለትህም አለ። እግዚአብሔር ምን አለው? " ስምህ ማን ነው " ብሎ ጠየቀው። እግዚአብሔር የያእቆብ ስም ጠፍቶት አይደለም። እግዚአብሔር የፈለገው ነገር አለ። እግዚአብሔር ያእቆብ ማንነቱን እንዲያውቅ፤ ንስሃ እንዲገባ፤ ይፈልግ ነበር። በረከት ለመቀበል፤ መጀመሪያ አንተ ማን ነህ አለው። እኔ ያእቆብ ነኝ። እኔ አታላዩ ነኝ፤ እኔ ያ ብልጡ ነኝ፤ እኔ ያ አጭበርባሪው ነኝ አለ ያእቆብ። እግዚአብሔር አሁን አወቀ። ያእቆብ ንስሃ እንደገባ፤ በራሱ መተማመን እንደተወ፤ እግዚአብሔርን ከልቡ እንደፈለገ፤ እግዚአብሔር ተረዳ። አም፤ በጥብብ በብልጥነትህ ሰውን አሸንፈሃል። እግዚአብሔርን ደግሞ በንስሃህ፤ ራሱን ዝቅ በማድረግ፤ ራሱን ለእግዚአብሔር በማስገዛት፤ ሀይወትህን

በሙሉ ለእግዚአብሔር በመስጠት እግዚአብሔርን አሸንፈሃል። ስለዚህ ከዛሬ ጀምሮ አጭበርባሪው ያእቆብ አትባልም። የእግዚአብሔር ልዑል እስራኤል ትባላለህ አለው። አሁን ያእቆብ ለእግዚአብሔር ተሸነፈ። እንዴት ተሸነፈ? ራሱን አጋልጦ አቀረበ። ያንተ በረከት ያስፈልገኛል፤ ባንተ መዳሰስ ያስፈልገኛል፤ በራሴ አልወጣውም፤ ባርክኝ አለ።

እግዚአብሔርም የልቡን መዘጋጀት ካረጋገጠ በኋላ ባረከው። አሁን ያእቆብ በስጋ አንካሳ ነው። ግን እንደሱ ያለ በበረከት የተሞላ፤ በደስታ የተሞላ፤ የረከ ሰው የለም። እግዚአብሔርን ፊት ለፊት አየሁ አለ።

ወገኖቹ! የእግዚአብሔርን በረከት እንፈልጋለን? እግዚአብሔርን ፊት ለፊት ማየት እንፈልጋለን? መንገዱ በእግዚአብሔር መሸነፍ ነው። በራሳችን መላላጡን ትተን እግዚአብሔር ሆይ ሁለመናየን ተረከብ፤ ሁለመናየን ግዛ፤ አንተ ተቆጣጠረኝ እንበለው። ጌታ ሲቆጣጠረን የርሱ የሆነውን መንከባከብ ያውቅበታል። የበረከት ምንጩ፤ የሰላም ምንጩ፤ የሀይወት ምንጩ የሆነውን ሁለመናየን ግዛ፤ በሁለመናየ ክበር እንበለው።

ለዚህም እግዚአብሔር ይርዳን።

የራስ ህይወት ጠላትነቱ

ከመጽሐፍ ቅዱስ ማቴዎስ ም16 ቁ24-25 እንመልከት።
" ከዚህ በኋላ ኢየሱስ ደቀ መዛሙርቱን እንዲህ አላቸው። እኔን መከተል የሚፈልግ ራሱን ይካድ፤ መስተሉንም ተሽክሞ ይከተላች። ሕይወቱን ለማዳን የሚፈልግ ሁሉ ያጠፋታል፤ ሕይወቱን ስለእኔ የሚከተል ግን ያገኛል" ።

ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ' እኔን መከተል የሚፈልግ ራሱን ይካድ' ይላል። ብዙዎቻችን ጌታን መከተል ፈልገን ነጩ ክርስቲያኖች የሆንነው። እንዴት ነው ራሳችንን የምንክደው? ለምንድን ነው ራሳችንን የምንክደው? ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ሁለት ቃላትን ጠበቅ አድርጎ ሲናገር እናያለን። አንዱ "ራስ" የሚለው ነው። " ራሱን ይካድ" ብሎ ያጠብቀዋል። ሌላው ደግሞ " ህይወት" የሚለው ነው። " ህይወቱን ለማዳን የሚፈልግ ያጠፋታል" ብሎ ጠበቅ ያደርገዋል። የጽሁፈንም ርእስ ከነዚህ ቃላት ነው ያወጣሁት። " የራስ ህይወት ጠላትነቱ" ብየዋለሁ። ብዙ ጊዜ የምንክደው ነገር ጠላታችን የሆነን ነገር፤ አጥፊዎችን የሆነን ነገር፤ የማይበጀንን ነገር ነው። በዚህ ጽሁፍ እንዴት ነው የራስ ህይወት ጠላት የሚሆነው የሚለውን እንመለከታለን።

ሁኔታዎችን ወደ መጀመሪያ ወስደን ወይም ከመጀመሪያው ክፍጥረት አመጣጥ ብንመለከት ጥሩ መልስ እናገኛለን።

እግዚአብሔር መጀመሪያ ሰውን በዚህ ምድር ከመፍጠሩ በፊት ሁኔታዎችን ሁሉ አስተካክሎ አለምን በጠቃሚ ነገሮችና ደስ በሚሰጡ ነገሮች ሞላት። በዘፍጥረት ም2 ቁ1 " በሰማይና በምድር በውስጣቸውም ያሉት ነገሮች ሁሉ አፈጣጠር በዚህ ሁኔታ ተፈጽመ" ይላል። ከሰው በፊት የተፈጠሩ ሁሉ ነገሮች ነበሩ። የተፈጠሩትም ለሰው መጠቀሚያ ነው። የተፈጠሩትም ሰው ለውጫዊው ኑሮው እንዲገልገልባቸው ነው። ሲራብ እንዲበላ፤ ሲጠማው እንዲጠጣ፤ ሲበርደው እንዲሞቀው፤ ሲደክመው እንዲአርፍ፤ ነገሮች ሁሉ ለሰው ጥቅም ተፈጠሩ። በሰው ውስጣዊ ልብ ግን እግዚአብሔር ብቻ እንዲቀመጥበትና እንዲነግስበት ነበር የታቀደው። የሰው ልብ የእግዚአብሔር መቀመጫ እንዲሆን ተደርጎ ተፈጠረ። ነገር ግን የሰው ሃጢአት ሁኔታዎችን አዘበራረቀው። እግዚአብሔር እንድንጠቀምባቸው የሰጠን ነገሮች ለነፍሳችን መጥፋት ወይም መሸፈን ጥና ምክንያቶች ሆኑ። የሰው ልጅ ችግር የተጀመረው እግዚአብሔር ሲነግስበት፤ እግዚአብሔር ሊከብርበት በተፈጠረ ውስጣዊ ልብ ውስጥ በእግዚአብሔር ፈንታ ነገሮች በመቀካታቸው ነው። በውስጣዊ የሰው ልብ ነገሮች ስራቸውን ሰደዱ። ነገሮች እንደሰውነታችን እንደሊንተረሰታችን ይለያያሉ። ባንዱ ልብ የነገሰው ትምህርት ይሆናል፤

በሌላው ልብ የነገሰው ደግሞ ሀብት ይሆናል፤ በሌላው ደግሞ ትዳር ይሆናል፤ እንደዚህ እያለ የተለያዩ ነገሮች በልባችን የነገሱ አሉ። እነዚህ ነገሮች ሁሉ ጠቃሚዎች፤ አስፈላጊዎች አይደሉም አልልም። ግን አፈጣጠራቸው ለሰው ውጫዊ መገልገያ እንጂ በእግዚአብሔር ቦታ በውስጣዊ ልብ ሊቀመጡ አልነበረም።

ስለዚህ ሰው ክልቡ ውስጥ እግዚአብሔርን ስላሰወጣ በተፈጥሮው ሰላም የለውም። አይረካም። የተለያዩ ነገሮች በሰው ውስጣዊ ልብ ለመቀመጥ ጦርነት ያደርጋሉ። ስለዚህም ሰው በውስጡ በሚካሄደው የነገሮች ጦርነት ምክንያት ሰላም የለውም።

ሰው ክርስቶስን እንደግል አገኛ ሲቀበል፤ ክርስቶስን ወደ ልቡ ሲጋብዝ ሰላም አለው የምንልበት ምክንያት ነገሮች በውስጥ መዋጋታቸውን ትተው ውጫዊውን ሰው ሲአገለግሉ፤ በውስጣዊው የሰው ልብ ግን ጌታ ኢየሱስ ይነግስበታል በማለት ነው።

ለሰው መንፈሳዊ ችግር ዋናው ምንጭ ነገሮች በሰው ውስጣዊ ልብ ስር መስደዳቸው ነው። ነገሮች በልባችን ስር ሲሰዱ ሁሉን የመሆን፤ ሁሉን የመቆጣጠር ስሜት፤ የስጋብግብነት ስሜት በውስጣችን ይበቅላል። እኔ፤ የኔ፤ ለኔ የሚሉ ቃላት በውስጣችን ይበቅላሉ። እኔና የኔ የሚሉ ቃላት ሲሰሙአቸው ቀላል ይመስላሉ፤ ግን ለውስጥ በሽታችን ምልክቶች ናቸው። አንድ ሰው እኔ እንዲህ አድርጌ፤ እኔ እንዲህ ፈጥራ፤ ይህን ስርች፤ ደጋ ወጥች፤ ቆላ ወርጆ እያለ መደጋገም ሲአበዛ በዚያ ሰው የነገሮች በሽታ ስር መስደድ ጀምሮአል ማለት ነው። በዚያን ጊዜ ያ ሰው መንፈሳዊ ፊውስ ያስፈልገዋል። ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ይህንን በነገሮች የተሞላን ህይወት ነው ካዱ የሚለን። "... ራሱን ይካድ..." የትኛውን ራስ? ያንን የኔ፤ ለኔ፤ እኔ የሚል ራስ። ያንን ሁሉን ልቆጣጠር፤ ሁሉን ልሁን፤ ሁሉን ልግዛ የሚለውን በነገሮች የተሞላ ራስ ካዱ ይለናል ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ። በውስጣችን የራስ ህይወት የሚባል ጠላት ተሸከመናል። ያንን ጠላት ካዱ ይለናል ጌታ። ዋና ጸባዩ ሁሉን ለመቆጣጠር፤ ሁሉን ለመግዛት የሚፈልግ ጸባይ ነው። የኔ፤ እኔ፤ ለኔ የሚል ጸባይ ነው።

ወደጠለቀው የእግዚአብሔር እውቀት የምንገባው እያንዳንዳችን በየግላችን ይህንን ጠላት ከመንፈሳችን ነፃ ስናደርገው ነው። በነገሮች የተሞላን መንፈስ ማንፃሩ ነው። ከውስጣችን የማንበስበስን ምኞት አውጥተን ስንጥል ነው። በመንፈሳችን ድሆች ስንሆን ነው። ፍፁም የነገሮች ምኞት ሳይገዛን የቆምን እንደሆነ ነው። ወደጠለቀው የእግዚአብሔር እውቀት የምንገባው በዚያን ጊዜ ነው። ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በማቴዎስ 5 - 3 " በመንፈስ ድሆች የሆኑ ብፁአን ናቸው መንግስተ ሰማያት የእነርሱ ናትና" ይላል። በመንፈስ ደሃ፤ ፍፁም ነገሮች ቆሳቆሶች በልቡ በውስጡ በመንፈሱ የሌሉ፤ ያ ሰው ብፁእ ነው፤ መንግስተ ሰማያትም የእነርሱ ናት። ጌታ ኢየሱስ የመንፈስ ደሃ የሚለው ይኸንን ነው። ነገሮችን ለውጫዊ መጠቀሚያ እንጂ በልባችን ስር ሰደው

መንፈሳዊ ሀይወታችንን እንዳይሰርቁ ያንን ምኞት ከልባችን ካወጣንና በውስጥ ልባችን ጌታ ከነገሰ ብዙአን ነን።

ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ያስተማረው ያዲስ ኪዳን ፕሪንሲፕል እነዚህ ናቸው፤ ራስህን ካድ። በመንፈስ ደሃ ሁን። ድህነትን ይሰብካል ብላችሁ በተሳሳተ መንገድ እንዳትረዱኝ። ገንዘብ፤ ንብረት፤ ለውጫዊው ሰው መገልገያ ያስፈልጋል። ውስጣዊው ሰው ግን ሊሞላ የሚገባው በጌታ ነው። ጌታም ለውጫዊው ሰው የሚሰጠውን በረከት ይሰጠዋል።

ይህ ያዲስ ኪዳን ፕሪንሲፕል ጥሩ ሆኖ የተገለፀው በብሉይ ኪዳን ላይ ነው። ኩባሉ ይኸው የእንደን ሰው ታሪክ ወሰደን ይኸንን ፕሪንሲፕል እንድንመለከት እፈልጋለሁ። ይህም ሰው አብርሃም ነው።

የአብርሃም ታሪክ በዘፍጥረት ከምእራፍ 11 እስከ ምእራፍ 25 ድረስ ባለው ይገኛል። በዚህ ክፍል ውስጥ የሚከተሉትን ነጥቦች እናያለን።

ሀ) አብርሃም እግዚአብሔር በልቡ ውስጥ የነገሰበት ሰው ነበር። እግዚአብሔር በውስጡ የሚኖር ሰው የእግዚአብሔርን ድምፅ ይሰማል። ትእዛዙንም ያከብራል። ምንም አይነት ትእዛዝ ይሁን የእግዚአብሔርን ትእዛዝ ይቀበላል። አብርሃምም እግዚአብሔር "አገርህን ትተህ ከዘመዶችህና ከአባትህ ቤተሰብ ተለይተህ እኔ ወደማሳይህ አገር ሂድ" ሲለው አላንገራገረም። ንብረቱን፤ ሚስቱንና የወንድሙን ልጅ ሎጥን ይዞ ወደከነዓን ምድር ተሰደደ።

ለ) አብርሃም እግዚአብሔር የሚለክጋቸው ሰው ነበር። እግዚአብሔር በውስጣችን ካለ በየጊዜው ያነጋግረናል። በዘፍ ም 12 ቁ 7 "እግዚአብሔር ለአብርሃም ተገለጠለትና 'ለዘርህ የምሰጠው ምድር ይህ ነው' አለው" ይላል። አብርሃምም የእግዚአብሔርን ድምጽ ከሰማ በኋላ በዚያን ቦታ መሰዊያ ሰራና ለእግዚአብሔር ሰገደ። እግዚአብሔር በልባችን ሲኖር ለሚደረገልን ነገር ሁሉ እናመሰግናለን፤ እንሰማዳለን፤ እናከብረዋለን።

ሐ) አብርሃም የፍቅርና የሰላም ሰው ነበር። አብርሃምንና ሎጥን እግዚአብሔር ባረካቸውና ከብቶቻቸው ሲበዙ እረኞቻቸው በግጦሽ መራት መጣላት ጀመሩ። በዚያን ጊዜ አብርሃም ሎጥን ጠርቶ እንዲህ አለው። በም 13 ቁ 8 "... እኛ ወንድማማች ስለሆንን በኔና በአንተ መካከል እንዲሁም በእኔ እረኞችና በአንተ እረኞች መካከል ጠብ ሊነሳ አይገባም። ስለዚህ ተለያይተን ለየብቻ ብንኖር የተሻለ ነው። ከምድሪት የፈለግኸውን መርጠህ ወደ አንድ በኩል ሂድ፤ እኔም ወደሌላው በኩል እሄዳለሁ። " ምረጥና ውሰድ፤ አንተ የተወከው ለኔ ይበቃኛል አለ። እግዚአብሔር በልቡ ያለ ሰው ጠብን ይሸገላል። ሰላምን ለመፍጠር የፈለግኸውን ውሰድ ይላል። አብርሃም የኔ የሚል በሽታ በውስጡ አልነበረም። መርጠህ ሂድ አለው፤ የኔ የሚል በሽታ ቢኖርበት ኖሮ

ከወንድሙ ጋር ጦር ይማዘዝ ነበር። አያችሁ ባሁኑ ጊዜ ወንድማማችን፤ እንዲን ክርስቲያን ከሌላው ክርስቲያን የሚለናከሰው የኔ፤ እኔ፤ ለኔ የሚል በሽታ ነው። እኔ ካልገዛሁ፤ እኔ ካልመራሁ፤ እኔ ካልተቆጣጠርኩ፤ ይኸ ነው እግዚአብሔር በውስጡ ያልነገሰ ክርስቲያን በሽታ።

መ) አብርሃም የእምነት ሰው ነበረ። ሚስቱ መኸን ሆና ምንም ልጅ ሳይኖረው "ዘርህን እንደምድር አሸዋ አበዛዋለሁ" ሲለው አብርሃም "በእግዚአብሔር አመነ፤ እምነቱም ጽድቅ ሆኖ ተቆጠረለት" ይላል። እግዚአብሔር በልቡ ያለ ሰው በእግዚአብሔር ተስፋ ይታመናል። ያልተደረገው ነገር እግዚአብሔር ያለው ከሆነ ይሆናል ብሎ ያምናል። እግዚአብሔር በልቡ ያለ ሰው የእምነት ሰው ነው። በእግዚአብሔር ይታመናል።

ሠ) አብርሃም የአምልኮ ሰው ነበር። በደረሰበት ቦታ ሁሉ አብርሃም መሰዊያ እየሰራ ይሰግድ ነበር። እግዚአብሔር በልቡ የነገሰ ሰው የፀሎት ሰው ነው፤ የአምልኮ ሰው ነው።

ረ) አብርሃም እንግዳ ተቀባይ ነበር። አብርሃም እግዚአብሔርን እንደ እንግዳ ተቀብሎ እንዳስተናገደ ተጽፎ እናገኛለን። እንግዳን መቀበል እግዚአብሔር በልቡ ያለ ሰው ባህርይ ነው።

አብርሃም ለእግዚአብሔር ታማኝ ስለነበረ በንብረት ሁሉ ባረከው። እንደ ተስፋ ቃሉም ልጅ ሰጠው። የተስፋው ልጅ ይስሐቅ በስተርጅና ተወለደለት። የተስፋው ልጅ፤ ያ ዘሩን እንደአሸዋ የሚአበዛው ልጅ ሲወለድ ችግር የተፈጠረ ይመስለኛል። ምክንያቱም በዘፍጥረት ም22 ቁ1 "... እግዚአብሔር አብርሃምን ፈተነው..." ይላል።

ፈተና የሚለው ቃል ሶስት የእንግሊዘኛ ቃላትን ይተረጎማል። TEMPTATION ስንተረጎመው ፈተና ነው የምንለው። በያእቆብ መልእክት ላይ የተገለፀው ፈተና Temptation ነው። Trial እና Testing የሚሉትንም ፈተና ብለን እንተረጎማቸዋለን። እነዚህ የአብርሐም ፈተና አይነት ናቸው። ሁለት አይነት ፈተና እንዳለ እናያለን። የሰይጣን ፈተናና የእግዚአብሔር ፈተና። ሰይጣን ለማጥፋት ይፈትነናል። ፀጥ ብሎ በደህና የሚራመደውን ክርስቲያን ለማሰናከል ሰይጣን ይፈትናል። የእግዚአብሔር ፈተና ደግሞ አለ። እግዚአብሔር በደህና በጥምና የሚራመደውን ክርስቲያን አይፈትንም። ነገር ግን ሀይወታችን ከትክክለኛው መንገድ ለቀቅ ካደረገና ሳናውቀውም ሆነ አውቀን ከእግዚአብሔር መንገድ መውጣት ከጀመርን እግዚአብሔር ሊመልሰን፤ ሊአስተካክለን ይፈትነናል። የአብርሐምም ፈተና የማረም የማስተካከል ፈተና ነበር። አብርሐም በእድሜው ካረጀ በኋላ ልጅ ተወለደለት። ያ ልጅ፤ ያ የተስፋ ልጅ ቀስ እያለ በአብርሐም ልብ ገባ። ገና ጨቅላ ሆኖ በከንዱ ካቀፈበት ጊዜ ጀምሮ አብርሐም ለልጁ ፍቅር ባሪያ ሆነ። ልጁን ባየ ቁጥር የተስፋው ቃል ይታየዋል፤ እንዳሸዋ የበዛ ዘሩ ይታየዋል።

እና ከቀን ወደቀን የልጁ ፍቅር በልቡ ስር ሰደደ። ቀስ በቀስ እግዚአብሔር እየወጣ ይሰሐት ተተካ። በዘፍ ም21 ቁ8 "... ጡት ባስጣለበትም ቀን አብርሃም ታላቅ ግብዣ አደረገ" ይላል። እና አብርሃም ይሰሐትን ቀን በቀን እያደገ ባየው ቁጥር የሱም የተሰፋ ቃል መታረቡን እያየ በልቡ ውስጥ ልጁ ነገሠ። ከአብርሃም ልብ እግዚአብሔር ወጥቶ ነገሮች ተተክ። የተሰፋው ቃል፤ ይሰሐት በአብርሃም ልብ ነገሡ። እግዚአብሔር ጣልቃ መግባት ነበረበት። አብርሃምንና ይሰሐትን ከዚያ ካልነፃ ፍቅር ነፃ ማውጣት ነበረበት። በዘፍ ም 22 ቁ2 "እግዚአብሔርም 'የምትወደውን አንድ ልጅህን ይሰሐትን ይዘህ ወደ ሞርያ ምድር ሂድ፤ እዚያ በማሳይህ አንድ ኮረብታ ላይ እርሱን መሥዋእት አድርገህ አቅርብልኝ' አለው"። ምን ዓይነት ታላቅ ፈተና ነው? የምትወደውን የተሰፋውን ልጅህን ይሰሐትን ሰዋልኝ። እስቲ እያንዳንዳችን ራሳችንን በአብርሃም ቦታ እናስቀምጥ። ልጅን እንተውና የምትወደውን ነገር፤ በልብህ የነገሰን ነገር ሰዋልኝ ቢለን ምን ይሰማናል? ታላቅ ጭንቅ ነው። አብርሃም ድምጹን ሰምቶ ልጁን ይዞ ሁለት አሸከሮችን አስከትሎ የሶስት ቀን ጉዞ ተጉዞ ልጁን ለመስዋት ተነሣ። ሲመሽ በመንገድ እሳቱን አንድ ያርፋል። የደከማቸው ሰራተኞችና ልጁ ወዲያው ይተኛሉ። አብርሃም ግን እሳቱን እያየ በእእምሮው ከባድ ውጊያ ያካሂድ ነበር። አቤት እንዴት ጭንቅ ነበር። እግዚአብሔር ባንድ በኩል ዘርህን እንዳሸዋ አበዛዋለሁ ብሎታል። በሌላ በኩል ደግሞ ያ ዘሩን የሚአበዛውን ልጅ መስዋእት አድርገህ አቅርብልኝ ይለዋል። እንዴት ዓይነት ሊታረቅ የማይችል ሁኔታ ነው? ያንን ጭንቅ የሚሰተካከል ያለ አይመስለኝም፤ በጌቴሴማኒ ከነበረው የጌታ ጭንቅ በስተቀር።

ለአብርሃም ራሱ ቢሰዋ በጣም ቀላል ነበር። እድሜን ጠግቧል፤ የተሰፋውን ልጅ ባይኑ እያየ፤ እርሱም ቢሞት ዘሩ እንዳሸዋ ስለሚበዛ ከተሰፋው ጋር ስለሚሞት ጭንቅ አይኖረውም ነበር። አሁን ግን ሰዋ የተባለው ያንን ተሰፋውን ነው። እንዴት ያስታርቀው? አብርሃም ግን መወሰን ነበረበት። እሰዋለሁ አለ። እንደፈለገው ይሁን የእግዚአብሔርን ትእዛዝ አከብራለሁ አለ። ቆረጠ። በሶስተኛው ቀን ቦታውን በሩቅ ሲለይ ሰራተኞቹን እዚህ ቆይ ብሎ ይሰሐትን እንጨት አሸከሞ እርሱ ማረጃውን ቢላዋ ይዞ፤ አይኑን አፍጥጦ ወደዚያ ተራራ በቆራጥነት መጓዝ ጀመረ። የመጨረሻው ፈተና መጣ። ግራ የገባው ልጅ አባቱን "አባባ እሳትና እንጨት ይዘናል። የሚሰዋው በግ የት አለ?" ብሎ ይጠይቀዋል። ሆኖ የሚአባባ ጥያቄ ነው። የሚአስጨንቅ ጥያቄ ነው። ግን አብርሃም ቆርጦ ስለነበር "እግዚአብሔር ያዘጋጃል" አለው። እግዚአብሔር አብርሃም እንደቆረጠ አየ። በአብርሃም ልብ ውስጥ እግዚአብሔር ተመልሶ ገባ። ለአምላኬ ልጄንም እሰዋለሁ አለ። መሰዊአው ላይ አጋደመው። ቢላዋውንም አነሳ። እግዚአብሔር በቃህ አቁም ልብህን አግኝቻለሁ ብሎ

በግ አዘጋጀለት። አሁን እግዚአብሔር በአብርሃም ልብ ተመልሶ ተቀመጠ።

በልባችን ውስጥ ምን አለ? እግዚአብሔር በልብህ ያለውን የምትወደውን እንደአይን ብሌን የምትንከባከበውን ሰዋልኝ ይለናል። መልሳችን ምንድን ነው? እግዚአብሔር እኔ በልባችሁ ልንገሰ ይላል። ምን እንላለን?

በዘፍ ም22 ቁ16-18 "እግዚአብሔር ብዙ በረከት እንደምሰጥህ በራሴ ስም እምላለሁ ይላል፤ ይህን ስላደረግህና አንድ ልጅህንም ለእኔ ለመስጠት ስላልተቆጠብህ እኔም ዘርህን እንደ ሰማይ ከዋክብትና እንደ ባህር አሸዋ አበዛዋለሁ፤ ዝርያዎችህም ጠላቶቻቸውን ድል ነስተው ከተሞቻቸውን ይይዛሉ። ትእዛዜን ስለፈጸምህ የዓለም ህዝቦች ሁሉ በዘርህ ይባረካሉ"።

እግዚአብሔርን ታዘናል ወይ? ልናገለግለው እንኳን ጊዜ ያጣን ስንቶች ነን? ታላቅነቱን ለመመስከር ያፈርን? የፈራን ስንቶች ነን? በልባችን ውስጥ ምን ነገሠ? የእግዚአብሔርን የተሰፋ ቃል አልፈልግም አልን ወይ? ወይስ እኔው እፈጽመዋለሁ አንተ አታስፈልገኝም አልነው እግዚአብሔርን? በልባችን ምን ነገሠ?

የራስ ህይወት ወይም ራስ ትልቅ ጥቁር መጋረጃ ነው። የእግዚአብሔርን ፊት እንዳናይ የጋረደን ጥቁር መጋረጃ የራሳችን ህይወት ነው። የራስ ህይወት ባሁኑ ጊዜ በየቤተክርስቲያኑ ሁሉ በመግባት አገልጋዮችን ከእግዚአብሔር ጋር ያለቸዋል፤ እማኞችን ከእግዚአብሔር ጋር ያለቸዋል። የእግዚአብሔር ክብር እንዳይታይ የአንዳንድ መሪዎች ህይወት ከልክሎታል። ራስ በነገሠበት ቤተክርስቲያን እግዚአብሔር አይታይም፤ የሚታየው የግለሰቦች ህይወት ነው። በእንደዚህ ዓይነት ሁኔታ ደግሞ ቤተክርስቲያን ፍሬዋ የማይታይ ትሆናለች፤ የሚደረገውም ስብሰባ ከሰንበቱ ስብሰባ አይሻልም።

የራስ ህይወት ጠባይ በአለም የሚከበር፤ ፕሬዚዳንቶች፤ መሪዎች፤ አዋቂዎች ሁሉ የሚከተሉት ነው። ቤተክርስቲያንም ይህንን የአለም ጸባይ በንጽዋ ስለያዘች የእግዚአብሔር ፊት ተጋርዶታል። እግዚአብሔርን ለማየት ይህን ጥቁር መጋረጃ ቀደን መጣል አለብን። የራስን ህይወት ጌታ ኢየሱስ እንዳዘዘው መካድ አለብን።

የራስ ህይወት ሐጢአት መለያ ፀባዮችን መግለጽ እፈልጋለሁ። እነዚህ ፀባዮች በአለም ዘንድ በጣም ተወዳጆች ናቸው። ለኛ ለክርስቲያኖች ግን ከእግዚአብሔር የሚለዩን፤ የእግዚአብሔርን እጅ እንዳናይ የሚከለክሉን ስለሆኑ በደንብ ለይተን ልናውቃቸው ይገባል።

እነርሱም!

1ኛ ራስን ያድቅ ማድረግ፤ የዚህ ፀባይ መግለጫዎች "እኔ ትክክለኛ ነኝ" ብሎ መመካት፤ "እኔ የማደርገው ሁሉ ትክክል ነው" ብሎ ማሰብ፤ ይህ ፀባይ በአለም የተከበረ ነው። የክርስቲያን መመሪያ ግን ማንም ያድቅ የለም ከጌታ ክብሩ በስተቀር።

2ኛ ለራስ ማዘን፤ "እኔ እኮ ሰዎች እንዲህ ይሉኛል እንጂ ይህኛ ሰው ነኝ፤ ደግ ሰው ነኝ"። ራስን ከፍ ለማድረግ የሚቀርብ የሃዘን አቀራረብ፤ ትልቅ በሽታ ነው።

3ኛ በራስ መመካት፤ በእውቀት መመካት፤ በሃብት መመካት፤ በችሎታ መመካት። አለም እንደዚህ አይነትን ፀባይ ታከብራለች። እንዲሁም በአለም በራሱ የማይመክ ሰው ለመሪነት አይበቃም። ቤተክርስቲያንም ይህንን የአለም ፀባይ በውስጧ እያስገባች ነው። ለመሪዎች ምርጫ እንደ አንድ ነጥብ የምትወሰደው "በራሱ የሚመክ ነውደ?" የሚለውን ሆኖአል። እውነተኛ ክርስቲያን ግን መመሪያው "የሚመክ በእግዚአብሔር ይመክ" የሚለውን ነው።

4ኛ በሁሉ ነገር ብቁ ነኝ ብሎ መመካት፤ "የማንንም እርዳታ አልፈልግም፤ በሁሉ ነገር ራሴን የቻልኩ ነኝ፤ ብቁ ነኝ" ይህ ፀባይ በአለም በጣም የሚፈለግ ፀባይ ነው፤ በአለም የሚሰነዝበር ፀባይ ነው። ለክርስቲያኖች ግን መመሪያ ሊሆን የሚገባው "ብቃታችን በእግዚአብሔር ነው፤ ማንም ብቁ የለም ከጌታ ክብሩ በስተቀር" ነው።

5ኛ ራስን ማድነቅ፤ "እኔ እኮ አዋቂ ነኝ፤ አቤት ያስተማርኩት ትምህርት፤ አቤት የሰበከውት ስብከት፤ አቤት የዘመርኩት መዝሙር፤" እንደዚህ አይነት አባባል የአለም ፀባይ ነው። ክርስቲያኖች የምናደርገው ሁሉ ለጌታ ክብር ስለሆነ ጌታ ያድንቀን እንጅ እንህን ራሳችን ሰው እንህን ሊአደንቀን አይገባም። በስራችን ጌታ ከከበረ እግዚአብሔርን ማመስገን ይገባል፤ ሰውን አይደለም።

6ኛ ራስን መውደድ፤ ራሱን የሚወድ ሰው ለወንድሙ ግድ የለውም፤ ለሌላ ሰው ግድ የለውም፤ ሁልጊዜ የራሱን ጥቅም ብቻ ነው የሚለየው። እንደዚህ አይነት ሰው ለእግዚአብሔር ቤት ነቀርላ ነው።

7ኛ ለመታየት ጉድ ጉድ ማለት፤ በእግዚአብሔር ቤት ለእግዚአብሔር ስራ ጉድ ጉድ ማለት በጣም ጌታ የሚወደው ነው። ነገር ግን በእግዚአብሔር ቤት አስታኮ ራስን ከፍ ለማድረግ የሚደረግ ሽር ጉድ ኢግዚቢሽን ነው፤ በእግዚአብሔር ፊት ደግሞ ግብዝነት ነው።

8ኛ ራስን መሾም፤ በእግዚአብሔር ቤት ላይ እግዚአብሔር ሳይመርጥ፤ ህዝብ ሳይመርጥ ራሳን ከፍ አድርጎ መሾም የከፋ ራስ ወዳድነት ከመሆን አልፎ በራስም ላይ መቅሰፍትን መጋበዝ ነው።

እነዚህ ፀባዮች በቤተክርስቲያን አካባቢ በጣም ስለተለመዱ ሃጢአትነታቸው የተረሳ ይመስላል። የእግዚአብሔር ክብር እንዳይታይ የሚከለክሉ ሁኔታዎች የእንደዚህ አይነት ፀባዮች በቤተክርስቲያን ውስጥ መገኘት ነው። ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ እንደዚህ አይነቱን ራስ ነው ካዳ የሚለን። ራሱን ያድቅ ይሚአርገውን ራስ፤ ለራሱ የሚአዝነውን ራስ፤ በራሱ የሚመካውን ራስ፤ በራሱ ብቁ የሆነውን ራስ፤ ራሱን የሚአደንቀውን ራስ፤ ራሱን የሚወደውን ራስ፤ ራሱን ከፍ የሚአደርገውን ራስ ካዳ ነው የሚለን ጌታ ኢየሱስ።

እንዴት ነው እንደዚህ አይነቱን ራስ የምንክደው? እነዚህ የራስ ህይወት ፀባዮች ብዙዎቻችንን ተዋህደውናል። የራስ ህይወት የሚባለው ጥቁር መጋረጃ ይቀደድ ስንል ሲቀደድ ያማል፤ ያደማል። ታዲያ እንዴት ነው የምንቀድደው? ይህን የራስ ፀባይ ወደ ጌታ ኢየሱስ መስቀል ይዘነው እንቅረብ። መስቀሉ ጌታ ኢየሱስን እንዳስቃየውና እንዳደማው ሁሉ፤ የራስ ህይወትን ከድቶ መስቀልን መሸከም ይጎራብጣል፤ አይመችም፤ ያደማል። ይህን የራስ ህይወት ወደ መስቀሉ ስንወስድ ለጊዜው ባይመችንም ካለፈ በኋላ የእግዚአብሔርን ክብር እናያለን። የራስን ህይወት ወደ መስቀሉ የመውሰድ ጉዞ ግን እያንዳንዳችን በግል በመንፈሳዊ ህይወትችን የምናደርገው ጉዞ ነው። በማህበር ስላመለክን፤ በማህበር ስለዘመርን ይህ የራስ ህይወት የሚባል ጠላት አይጠፋም፤ አብሮ ያጨበጭባል፤ አብሮ ሃሌ ሉያ ይላል። እንዲሁም በማህበር ላይ ይዝናናል፤ ሁኔታውን ተጠቅሞ ራሱን ለማሳየት ይሞክራል።

ስለዚህ የጌታን እጅ ሲሰራ ለማየት የሚጓጓ ክርስቲያን ይህን ጠላት፤ የራስ ህይወት የሚባል ጠላት በግሉ ወደ ጌታ መስቀል ይዞ መጓዝ አለበት። ጉዞው ቀላል አይደለም። ጌታ ግን የታመነ ነው፤ በእውነት እርዳን ብለን ጉዞውን ከጀመርን እናሸንፋለን።

በምታደርጉት ጉዞ ጌታ ይርዳችሁ።

የክርስቲያን ፈተና

ይህን ጽሁፍ ስታነቡ ፈተናችሁ ምንድን ነው? እምነት ነው? ገንዘብ ነው? ቅደም ነው? ቤታችን ነው? ስራችን ነው? ትዳራችን ነው? ልጆቻችን ናቸው? ምንድን ነው? ጌታ እንደሚፈልገው ለመሆን ያላስቻለን ምንድን ነው? እንደሚገባ እንዳናገለግለው፤ እንደሚገባ እንዳንመሰክር! የሚለደርገን ፈተና ምንድን ነው? በዚህ ጽሁፍ የዚህን ሁኔታ መፍትሄ ከመጽሐፍ ቅዱስ ለማግኘት እንሞክራለን። በመጀመሪያ ክርስቲያን ፈተናን መቋቋም ለምን ያስፈልገዋል? የሚለውን ጥያቄ ለመመለስ እንሞክራለን።

ክርስቲያን ፈተናን መቋቋም ለምን ያስፈልገዋል?

- ፈተናችንን ለማጥፋት ደጋግመን ሞክረን አትቶን ይሆናል። ለህይወታችን ሽኩቻ ሆኖብን ይሆናል። ተስፋ ወደመቀረጡ ደርሰን ይሆናል። ነገር ግን ደጋግመን ፈተናችንን ለመቋቋም መሞከር ያስፈልገናል። ለምን?
- ሀ) የመሸነፍ ስሜት ከህይወታችን ውስጥ የሚሰርቀው አለ። እነዚህም
- 1ኛ የእግዚአብሔር ሃይል ክርስቲያኖችን ከፈተና ያወጣል ብለን ስለምናምን የእግዚአብሔርን ሃይል እንድንጠራጠር ያደርገናል።
- 2ኛ ክርስቶስን ለሰዎች እንደመፍትሄ ለማትረብ እናፍራለን።
- 3ኛ አስመሳዮች አድርጎ ያቀርባል። ስለዚህ እንደሚገባ እንመሰክርም።
- ለ) ሐጢአት ደንዳና ልብን ይፈጥራል። ይኸውም
- 1ኛ ሀጢአት በየጊዜው የምንለማመድ ከሆነ ለመንፈስ ቅዱስ ተግሳጽ ልባችን አይሰበርም።
- 2ኛ ሐጢአታችን ይዋሃደንና አንድ ቀን ከእግዚአብሔር ቤት አስወጥቶ ይዞን ይሄዳል።
- 3ኛ እግዚአብሔር ለህይወታችን ጣልቃ እንዳይገባ እንከለክለዋለን።
- ሐ) አንድ ሐጢአት ሁልጊዜ ሌላ ሐጢአት ይወልዳል። ሐጢአት እንደካንሰር ነው። ይሰራጫል። በጊዜው ካልተቆረጠ ያጠፋል።
- መ) ሐጢአት ሁልጊዜ መጨረሻው ሞት ነው። ያእቆብ ም1 ቁ14-15 የሥጋ ሞት አለ። ሐጢአታችን ፈጽሞ ይገለንና መጨረሻችን ገሐነም ይሆናል። ግንኙነትን መግደልም አለ። ለምሳሌ የሚዋሽ ክርስቲያን ከጓደኛው ጋር ያለውን ግንኙነት ይገለጻል። የሚሰሰን ክርስቲያን ከሚስቱ ጋር ያለውን ግንኙነት ይገላል። እንግዲህ በነዚህ ምክንያቶች ፈተናን በጊዜው መቋቋም አለብን።

ፈተናን ላለመቋቋም የምናቀርባቸው ምክንያቶች

ፈተና አይነት እፍጥጦ በመጣብን ጊዜ ያንን ፈተና ላለመቋቋም የተለያዩ ምክንያቶች እናቀርባለን። የምክንያቱ አይነት እንደፈተናው አይነት ይለያይ ይሆናል። ግን ለሁሉ ፈተናዎች ኮመን የሆኑ ምክንያቶች አሉ። ከነዚህ ምክንያቶች ሁለቱን እጠቅሳለሁ።

1ኛ "እኔ ሰው ነኝ፤ ሰው ፍጹም አይደለም፤ ምን አለ ሰው አይሳሳትም?" በዚህ እነጋገር ላይ ብዙ እውነት አለው። ግን አባባሉ በጣም አደጁ ነው። እርግጥ ፍጹም እግዚአብሔር ብቻ ነው። የማይሳሳት እግዚአብሔር ብቻ ነው። ይህ አባባል ግን አሁን ያለንን ጸባይና ለወደፊቱ ሊኖረን የሚችለውን ፀባይ ያምታታዋል። ጥያቄው ሰው በአንድ በተወሰነ ቦታና ጊዜ ትክክለኛ ነገር ለማድረግ ችሎታ አለው ወይ ነው። እግዚአብሔር ትክክለኛ ነገር ማድረግ ይችላል ይላል። 1ኛ ቆርንቶስ ም10 ቁ 13 "ለሰው ሁሉ ከሚሆነው በቀር ምንም ፈተና አልደረሰባችሁም። ነገር ግን ከሚቻላችሁ መጠን ይልቅ ትፈተኑ ዘንድ የማይፈቅድ እግዚአብሔር የታመነ ነው፤ ትታገሱም ዘንድ እንድትችሉ ከፈተናው ጋር መውጫውን ደግሞ ያደርግላችኋል። "

እግዚአብሔር የታመነ ነው። ፈተናችን ከሰው የተለየ አይደለም። ሃይሉንም ደግሞ ይሰጠናል። መውጫችንንም አዘጋጅቶአል። እኛ ግን ፈቃደኞች ሆነን መገኘት አለብን። ክርስቲያን ከቀን ወደ ቀን ጸባይ እየተሻሻለ ነው የሚሄደው። አሁን ያለን ጸባይ መለወጥ ይችላል። ለመለወጥ ሃይሉም ተስጥቶናል። ያጣነው ፍላጎት ነው። ለመቀየር ፍላጎት አለን ወይ? ከላይ ያልኩት አባባል ሰው ለመቀየር ያለውን ፍላጎት ያንከላሻል። ሃጢአትን ለመሰራት ፈቃድን ይሰጣል። "ሰው አይሳሳትም እንዴ?" አንዴ ይሳሳት። ለምን ሁለተኛ? ለምን ሶስተኛ? ለምን በየጊዜው? እያችሁ! ለመቀየር ያለን ፍላጎታችን ሞቶአል። ፍላጎት ካለን አምላካችን የታመነ ነው። መውጫውን አዘጋጅቶልናል።

2ኛ ፈተናን ላለመቋቋም ከሚቀርቡ ምክንያቶች ሌላው፤ የትግሉ አይነት ነው። ከፈተና ጋር መታገል መጨረሻ የለውም። ትናንት ትግል፤ ዛሬ ትግል፤ ነገ ደግሞ ትግል። ዘላለም አለሜን ስታገል እናራለሁ እንዴ? ለምን መሸነፌን ተቀብቦ አልኖርም? የሚል ስሜት ይመጣል።

አንድ የምንረሳው ነገር አለ። ከሃጢአት ጋር፤ ከፈተና ጋር በምንታገልበት ጊዜ፤ በምንሸነፍበት ወይም በምናሸነፍበት ጊዜ፤ በትግሉ ወቅት፤ በዚያን ጊዜ በፈተናችን ውስጥ እግዚአብሔር እያበጀን ነው፤ እየሰራን ነው፤ እየቀረጸን ነው። ለእርሱ እንደሚፈልገን አድርጎ እያበጀን ነው። በፈተና መካከል እግዚአብሔር ልዩ ልዩ ችሎታዎችን በውስጣችን

እያዳበረ ነው። ትእዛዝነትን፤ መሸከምን፤ ለሌሎች መቆርቆርን፤ ከሁሉ በላይ ደግሞ በክርስቶስ መተማመንን፤ ክርስቶስን መጥኝ ማለትን በውስጣችን ያሳድጋል።

እስቲ ባሸናፊነት የወጣችሁባቸውን ፈተናዎች ዞር ብላችሁ አስተውሉ። እግዚአብሔር በውስጣችሁ ያሳደገውን ደግሞ ገምግሙ። ያእቆብ ም፤ ቁ2. 4 እንመልከት። " ወንድሞች ሆይ፤ የእምነታችሁ መፈተን ትእዛዝነትን እንዲያደርግላችሁ አውቃችሁ ልዩ ልዩ ፈተና ሲደርስባችሁ እንደ መሉ ደስታ ቁጠሩት። ትእዛዝነት ምንም የሚጎድላችሁ ሳይኖር ፍጹማንና ምሉአን ትሆኑ ዘንድ ሥራውን ይፈጽሙ። " በስጋ መቸም እየተፈተኑ መደሰት አይቻልም። በመንፈስ ግን ፈተናችንን በጌታ ስንቋቋም የሚደረግልንን እያሰብን ልንደሰት ይገባል። 2ኛ ቆሮንቶስ ም12 ቁ9-10 እንመልከት። " እርሱም ፀጋየ ይበቃሃል፤ ሃይሌ በድካም ይፈጽማልና አለኝ። እንግዲህ ክርስቶስ ያድርብኝ ዘንድ በብዙ ደስታ በድካሜ ልመካ እወዳለሁ። ስለዚህ ስለክርስቶስ በድካም በመንገሳታትም በችግርም በደስታም በሰደትም በጭንቀትም ደስ ይለኛል። ስደክም ያን ጊዜ ኃይለኛ ነኝና። " ጳውሎስ በጭንቀቱ ደስ ይለኛል ይላል። እኛስ? ለክርስቶስ ስንሰራ በሚደርስብን መሰደብ! መናቅ! በእውነት ደስ ይለናል? ወይስ እናገረመርማለን? የማደግ ምልክቱ የፈተናው ብዛትና አይነት ነው። ወንድሞችና እህቶች! ካለፈተና ማደግ የለም።

በአሜሪካን አገር አንድ የስፖርት አይነት አለ። በሐገራችን ያልተለመደ ስፖርት ነው። ስፖርቱም በፍጹም ወንዝ ላይ ጀልባን የመቅዘፍ ውድድር ነው። ውድድሩ ከአንድ ቦታ ተነስቶ ፍጹሙን ሁሉ አልፎ ሳይሰበሩ፤ ሳይሞቱ እተወሰነ ቦታ መድረስ ነው። በጉዞው ላይ ከባድ የሚአስፈራ ፍጹሙ ይኖራል። በጎንና በጎን አሰፍሰፈው የሚጠብቁ የአለት ቋጥኞች ተደርድረዋል። ከተወሰነው መንገድ ወጣ ካሉ እዚያ አለት ላይ በፍጹሙ ሃይል ተከስክሶ መፈጥፈጥ ነው። ስለዚህ በእንደዚህ አይነት አደገኛ ቦታ በጣም የተለማመደ ጥበበኛ ቀዛፊ ነው ሊወጣው የሚችል። ቀዛፊው እየቀዘፈ እያለ እጇን ደክመኝ! እግራን ደክመኝ! አለቀልኝ ቢል ውጤቱ መፈጥፈጥ ነው። ግን ባለሞያ ቀዛፊ አስተውሎ ይቀዝፋል። ያንን ማለባል በቁጥጥሩ ስር አድርጎ እንዲያውም እርሱን እንዲያገዛው ያደርገዋል። ብዙ ሳይደክም በፍጹሙ ሐይል ትንሽ ነካ ብቻ እያደረገ ዘልቆ ይሄዳል። ፈተናም እንደዚህ ነው። አለቀልኝ! ደክምኩ ካልን እንኩትኩት አድርጎ በሃጢአት አዘቅት ውስጥ ይከተናል። ግን ከተቋቋምነው ያ የፈተና ማለባል በውስጣችን ልዩ የእግዚአብሔርን ሰው ያበኛል። ስለዚህ ፈተና ይቀርጸናል አንፍራው። እንቋቋመው።

ለምን እንፈተናለን? ማንስ ይፈትነናል?

ፈተና ሲመጣ ብዙ ጊዜ ብቻችንን የሆንን፤ የተጣልን፤ ስለኛ ማንም ግድ የሌለው ሆኖ ነው የሚሰማን። ፈተናውን ብቻችንን የምንፈተን፤ ብቻችንን ያለን ይመስለናል። እውነቱ ግን ከፈተና ጋር ስንታገል ብቻችንን አይደለንም። ማሸነፋችንና መሸነፋችንን እግዚአብሔር በጥምና ያያል። የኛ ከፈተና ጋር ያለን ትንትን ከኛ በፊት ይካሄድ ከነበረ ትግል ጋር የተያያዘ ነው። ፈተና ከኛ በፊት ነበር! አሁን አለ! ወደፊትም ይኖራል። ፈተና የማይቋርጥ ሂደት ነው። ትግሉ ይቀጥላል። ትግሉ የሚቆመው ክርስቶስ ሲመለስ ነው። ይህንን ትግል በሚመለከት ከመጽሐፍ ቅዱስ እንድናይ እወዳለሁ። ትንቢተ ሕዝቅኤል ም28 ቁ14 እንመልከት። " እንተ ልትጋርድ የተቀባህ ኪሩብ ነበርህ። በተቀደሰው በእግዚአብሔር ተራራ ላይ አኖርሁ። በእሳት ድንጋዮች መካከል ተመላለስክ። " እግዚአብሔር ሰይጣንን ከፍ አድርጎት ነበር። ስልጣን ሰጥቶት ነበር። ሰይጣን ግን ኩራት አደረበትና እግዚአብሔርን ለመሆን ፈለገ። በትንቢተ ኢሳያስ ም14 ቁ13-14 ደግሞ እንዲህ ይላል። " እንተም በልብህ ወደ ሰማይ እርጋለሁ፤ ዙፋኔንም ከእግዚአብሔር ከዋክብት በላይ ከፍ ከፍ አደርጋለሁ፤ በሰሜንም ዳርቻ በመሰብሰቢያ ተራራ ላይ እቀመጣለሁ፤ ከዳመናዎች ከፍታ በላይ አርጋለሁ፤ በልኡል እመሰላለሁ አልክ። " እንግዲህ ሰይጣን በዚህ ምኞቱ ከሰማይ እንደተወረወረ እንመልከት። ሕዝቅኤል ም28 ቁ16-17 " በንግድህ ብዛት ግፍ በውስጥህ ተሞላ፤ ሃጢአትንም ሰራህ፤ ስለዚህ እንደእርኩስ ነገር ከእግዚአብሔር ተራራ ጣልሁህ፤ የምትጋርድ ኪሩብ ሆይ፤ ከእሳት ድንጋዮች መካከል አጠፋሁህ፤ በውበትህ ምክንያት ልብህ ኮርቷል፤ ከክብርህ የተነሳ ጥበብህን አረከስክ፤ በምድር ላይ ጣልሁህ፤ ያዩህም ዘንድ በነገስታት ፊት ሰጠሁህ።" እዚህ ላይ እንደምናየው ሰይጣን ከሰማይ የተወረወረው ተዋርዶና ተሸንፎ ነው። ስለዚህ ከእግዚአብሔር ጋር ፊት ለፊት መዋጋት አይቻልም። እግዚአብሔርን የሚአጠቃ የሚመሰለው፤ እግዚአብሔርን የሚጎዳ የሚመሰለው፤ የእግዚአብሔር ታላቅ ፍጡር የሆነውን ሰውን እያሳሳተ ከእግዚአብሔር ሲአጣላ ነው። ስለዚህ ሰይጣን በሰው ላይ የሚአደርገው ውጊያ እግዚአብሔርን የወጋ፤ እግዚአብሔርን ያሸነፈ እየመሰለው ነው። ለዚህም ነው አዳምንና ሄዋንን ሄዶ ያሳተው።

ሐጢአት የግለ ሰብን ሀይወት ይቦረቡራል፤ የህብረተሰብን ግንኙነት ያበላሻል፤ ያጠፋል። ሐጢአት በሰውና በእግዚአብሔር መካከል ትልቅ ግድግዳን ሰራ። ያ የሐጢአት ግድግዳ ካልፈረሰ ሰውና እግዚአብሔር ሊገናኙ አይችሉም። ሰው ያንን ግድግዳ ሊአፈርሰው አይችልም።

ሰለዚህም እግዚአብሔር አንድ ልጁን ለሐጢአታችን እንዲሞትና በደሙ ያንን የጥል ግድግዳ እንዲሰረዝላቸው። እንግዲህ ሐጢአትን የምንቋቋመው በክርስቶስ ሐይል ነው። አንድ ሰው ሕይወቱን ለክርስቶስ ከመስጠቱ በፊት ሕይወቱ እየተረዘበ ነው። በየቀኑ እየሰበሰበ ነው። ነገር ግን እምነቱን በክርስቶስ ላይ ሲያደርግ አዲስ ሕይወት ይጀምራል። የሐጢአት ገመድ ይቆረጥና የመታደስ ሂደት ይጀመራል። ጳውሎስ ይኸንን ሂደት በ2ኛ ቆሮንቶስ ምፋ ቁ16 ላይ " ሰለዚህም አንታክትም፤ ነገር ግን የውጭው ሰውነታችን ቢጠፋ እንኳ የውስጡ ሰውነታችን ዕለት ዕለት ይታደሳል " ይላል። እግዚአብሔር በውስጥ እንደገና ፈጥሮናል። ለዚህ ነው " እንደገና የተወለድን ክርስቲያኖች ነን" የምንለው። ይህ የመታደስ ስሜት ፈተናችንን አሸንፈን እንድንወጣ ያደርገናል።

እኛ ክርስቲያኖች በዚህ በጠፋ አለም ውስጥ የእግዚአብሔር እምባሳደሮች ነን። መልአክታችንም እግዚአብሔር ከአለም ጋር በልጁ ሞት እርቅ አድርጓል። ተመልሶም ለዘለአለም ይነግሳል። እኛም አብረን በደስታ ለዘለአለም እንኖራለን እያልን እንናገራለን። ሰይጣን ይህንን መስማት አይፈልግም። ሰለዚህ የመጀመሪያ የሰይጣን አላማዎች ክርስቲያኖች ነን። ሰይጣን በሆነ ሐጢአት ተብትቦ እፋችንን ሊዘጋ፤ አንገታችንን ሊሰደፋ ይፈልጋል። ለዚህ ነው በየቀኑ፤ በየሰአቱ፤ በየደቂቃው ሰይጣን ወጥመድ የሚለዘጋጅልን። የሰይጣን አላማው የእግዚአብሔር መንግስት እንዳይሰፋ ማድረግ ነው። ሰለዚህም አስፋፊዎችን ማጨናገፍ ዋና አላማው ነው። እና ፈታኞችን ዲኦብሎስ ነው።

የሰይጣን መፈተኛ ዘዴዎች

እንግዲህ ጠላታችንን ካወቅን ደግሞ የጠላታችንን ታክቲኮችና ዘዴዎች ደግሞ ማወቅ አለብን። ጦርነት ስለሆነ የጠላትን ዘዴ ማወቅ ጦርነቱን ለማሸነፍ በጣም ይቀላል። የሰይጣንን ዘዴ ለማወቅ ሰይጣን ካደረጋቸው ፈተናዎች ሁለት ታላላቅ ፈተናዎችን እንመለከታለን።

- ሀ) የአዳምና የሄዋን ፈተና፤ ይህ ፈተና ሰይጣን ያሸነፈበት፤ የሰው ዘር የተሸነፈበት ፈተና ነው። በዘፍጥረት ም3 ቁ1-6 እንመልከት። በዚህ ምንባብ ውስጥ የተለይዩ ነጥቦችን እንመለከታለን።
- 1ኛ አቀራረብ፤ ሰይጣን በእባብ ተመስሎ ቀረበ። ባሁኑ ጊዜም ሰይጣን በተለያዩ መልክ ይቀርባል። በጓደኛ በኩል ይመጣል፤ በቤተሰብ በኩል

ይመጣል፤ በመስሪያ ቤት በኩል ይመጣል፤ ሁኔታው በሚለመቸው ሁሉ ይመጣል፤ የቤተክርስቲያን አገልጋይም መስሎ ይመጣል።

2ኛ ሰይጣን ወዳጅ መስሎ፤ ለሄዋን አሳቢዋ፤ ተቆርቋሪዋ መስሎ ቀረበ። በዛሬም ጊዜ ሰይጣን ጦር ይዞ፤ እያስገደደ አይመጣም። ወዳጅ መስሎ፤ አሳቢ መስሎ፤ ተቆርቋሪ መስሎ፤ መንፈሳዊ መስሎ ይቀርባል። እንግዲህ እውነተኛውን ከአስመሳዩ መለየት የኛ ፈንታ ነው።

3ኛ ሰይጣን በመጀመሪያ ያደረገው በሄዋን ውስጥ ጥርጣሬን ማስገባት ነው። ፈጣሪዋን እንድትጠራጠር፤ በፈጣሪዋ እንዳትመካ ማሳመን ነበር የያዘው። አባባሉን ብናጤነው " ሄዋን፤ እግዚአብሔር ዋሽቶሻል። ሁልጊዜ እግዚአብሔርን ልታምኝ አትችይም። ለራሽሽ የሚሆንሽን ራሽሽ አስቢ። እንደ እግዚአብሔር መሆን ትችያለሽ። እንደርሱ መሆን ስትችይ፤ የራሽሽ ጉዳይ እያለሽ ስለርሱ ለምን ታስቢያለሽ? እርሱ እያስፈልግሽም። ራሽሽን ማስተዳደር ትችያለሽ " ። ዛሬም ሰይጣን የሚአደርገው ይኸንኑ ነው። ጊዜህን ቤተክርስቲያን፤ ጸሎት እያልክ ለምን ታጠፋለህ? በጊዜህ ተተጠቀም። ለምን ሞኝ ትሆናለህ? ዛሬም ሰይጣን ይኸንኑ ነው የሚል።

4ኛ ሰይጣን ፈጣሪዋን ትታ በራሷ እንድትመካ ይጥፋት ነበር። ዛሬም ሰይጣን የሚአደርገው ይኸንኑ ነው። ራሱን ቻል። ከነዚህ ሌንጤዎች ጋር ብታለቅስ ምን ታገኛለህ? ሞኝ አትሁን። ዛሬም የሰይጣን ዘዴ አልተቀየረም።

5ኛ " አይንሽ ይከፈታል " ሲላት፤ እውቀትን ነበር የሚአቀርብላት። እንዳምላክሽ አዋቂ ትሆኛለሽ፤ ጥበበኛ ትሆኛለሽ ነበር የሚላት። ዛሬም ይኸንኑ ነው የሚለው። አንተ የተማርክ ነህ። እንዴት ከነዚህ ጋር ትወላለህ? አንተም እነርሱ ጋ ትሄዳለህ? በል፤ በል፤ ምንው፤ ለብዙ ስገምትህ? እኛን ሁሉ አታሳፍረን። ይህ አባባል የሰይጣን ዋና መሳሪያ ነው። ሰውን በማስፈራራት፤ በይሉኝታ፤ በጥላቻ፤ ከእግዚአብሔር ቤት ማራቅ የሰይጣን ዋና ተግባሩ ነው።

6ኛ " እንደ እግዚአብሔር ትሆኛለሽ " ሲላት ሐይልና ስልጣን ነበር ያቀረበላት። ሰይጣን ዛሬም " ኑ እሾማችኋለሁ። ስልጣን እስጣችኋለሁ " እያለ ነው የሚአባብለው።

7ኛ " ሴቲቱም ዛፋ ለመብላት ያማረ እንደሆነ፤ ለአይንም የሚአስጎመጅ ለጥበብም መልካም እንደሆነ አየች። ዛሬም ሰይጣን ገንዘብ እያሳየ ያስጎመጃል፤ እውቀት እያሳየ ያስጎመጃል፤ ሃብት እያሳየ ያስጎመጃል። ሰይጣን ዘዴውን አልቀየረም።

እንግዲህ በነዚህ ፈተናዎች ምክንያት አዳምና ሄዋን ተሰናከሉ። እኛስ በምን ሁኔታ እንገኛለን? አምላካችንን ተጠራጠርነው? የራሳችንን መንገድ መረጥን? ጥበበኞች ለመሆን? ሃይለኞች ለመሆን ባንን? የሚአስጎመጁ ነገሮች ቀረቡልን? በምን ሁኔታ እንገኛለን? ራሳችንን እንመርምረው።

ለ) የጌታ የየሱስ ፈተና፤ ማቴዎስ ምፋ ቁ 1 - 12

በዚህ ምንጣብ የሰይጣንን የተለያዩ ዘዴዎች እንመለከታለን።

1ኛ አቀራረቡ፤ ሰይጣን በመንፈስ ነው የመጣው። በእስከሙ ውስጥ ነው ጌታን መፈተን የጀመረው።

2ኛ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ አርባ ቀንና አርባ ሌሊት ጾሞ ከይከመ በኋላ፤ ሰውነቱ ጠውልን ከተዘለፈለፈ በኋላ፤ " አሁን ሊቋቋም አይችልም " ብሎ ሰይጣን ገምቶ ቀረበ። እኛንም ችግር ወይም ፈተና ባደከመን ጊዜ፤ ተስፋ በቆረጥንበት ጊዜ፤ በዚያን ኒዜ ሰይጣን መፍትሄ ብሎ ወጥመዳን ይዞ ይቀርባል።

3ኛ " የእግዚአብሔር ልጅ ከሆንህ... " ሰይጣን ጌታ የሱስን እልክ ውስጥ ሊሰገባው ነው የፈለገው። " የእግዚአብሔር ልጅነቱን ትጠራጠራለህ እንዴት? " ብሎ በእልክ ድንጋዩን ዳቦ እንዲአደርግ ሰይጣን እልክ ይዞ ቀረበ። የጌታ መልስ ግን ከእግዚአብሔር ቃል ነበር። ዛሬም ሰይጣን እልክ ይዞልን ይቀርባል። የተለያዩ የእልክ አይነት ይዞ ይቀርባል። ሰይጣን የሚሸነፈው በእግዚአብሔር ቃል ነው። ጌታ የሱስ ከሰይጣን ጋር እንካ ስላንትያ አልገጠመም። በቃሉ ነው ቁጭ ያደረገው። እኛስ? ሰይጣንን የምንቋቋምበት በቂ የጌታ ቃል አለን?

4ኛ ሰይጣን ጌታን በመቅደስ ጫፍ ላይ ወስዶ አቆመውና ከእግዚአብሔር ቃል መጥቀስ ጀመረ። ከዚያ ራሱን ወርውር አለው። ሰይጣን ዛሬም እየጠቃቀስ ይመጣል፤ ቃሉን ይዞ ይመጣል፤ አዋቂ ሆኖ ይቀርባል፤ አላማው ግን እራሳችሁን ሊአስወረውራችሁ ነው። የጌታን ቃል ጠንቅቆ ያላወቀ ሰው፤ ወገኖች መጥፋቱ ነው። እየጠቃቀስ ይመጣላችኋል፤ ሰይጣን ፍትህን እየሰበከ መምጣት ጀምሯል።

ተዘጋጅተናል ወይ? በቃሉ ታጥቀናል ወይ?

5ኛ ሰይጣን ጌታ የሱስን ወስዶ አለምን፤ ንብረቷን፤ ክብሯን፤ ሃብቷን፤ ማእረጃን አሳየው። ይኸን እስጥሃለሁ፤ ና ወደኔ፤ ሃብታም አደርግሃለሁ፤ እሾምሃለሁ፤ ና ወደኔ አለ ሰይጣን። ዛሬም ይኸንን ነው የሚለው። ገንዘብ ይዞ እያባበለ " ኦ እኔ ጋ ኦ፤ እዚያ ምን ታለቅሳላችሁ። እኔ ጋ ሐብት አለ፤ እኔ ጋ ክብር አለ " ይላል ዛሬም ሰይጣን።

እንግዲህ ሰይጣን ዛሬም ቢሆን ለሔዋንና ለጌታ የሱስ ካቀረበው ወጥመድ ውጭ ለኛ አያቀርብልንም። ምንም አይነት ፈተና ይሁን ወጥመዱ አንድ አይነት ስለሆነ ተጠንቅቆ መጠበቅ የክርስቲያን ተግባር ነው።

ፈተናን ለመቋቋም የምንወስዳቸው እርምጃዎች

የሰይጣን መፈተኛ ዘዴዎችን ካወቅን፤ ፈተናችንን እንዴት እንቋቋማለን? የሚለውን ደግሞ እንመለከታለን።

1ኛ እግዚአብሔር በፈተናችን ላይ ገደብ አስቀምጧል።

1ኛ ቆሮንቶስ ም10 ቁ 13 " ለሰው ሁሉ ከሚሆነው በቀር ምንም ፈተና አልደረሰባችሁም። ነገር ግን ከሚቻላችሁ መጠን ይልቅ ትፈተኑ ዘንድ የማይፈቅድ እግዚአብሔር የታመነ ነው። ትታገሱም ዘንድ እንድትችሉ ከፈተናው ጋር መውጫውን ደግሞ ያደርግላችኋል " ።

ከምንችለው በላይ አንፈተንም። ስለዚህ ይኸን አውቀን ፈተናን መቋቋም አለብን።

2ኛ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ለኛ እንደሚማልድ አውቀን ሁሉን ለርሱ እናስረክብ።

ሉቃስ ም 22 ቁ 31-32 " ጌታም ስምዎን ስምዎን ሆይ እነሆ ሰይጣን እንደ ስንዴ ሊአበጥራችሁ ለመነ፤ እኔ ግን እምነትህ እንዳይጠፋ ስለ አንተ ማለድሁ፤ አንተም በተመለሰህ ጊዜ ወንድሞችህን አጽና አለ " ።

ጌታ ለኛ ይማልዳል። እኛም እርስ በርሳችን እንድንጽናና ይፈልጋል። ስለዚህ ፈተናችንን ለእርሱ እንስጥ።

3ኛ ወደፈተና ከሚላገቡን ነገሮች እንራቅ።

ኤፌሶን ም 5 ቁ 15-17 " እንግዲህ እንደ ጥበበኞች እንጂ ጥበብ እንደሌላቸው ሳይሆን እንዴት እንድትመላለሱ በጥንቃቄ ተጠበቁ፤ ቀኖች ከፉዎች ናቸውና ዘመኑን ዋጁ። ስለዚህ የጌታ ፈቃድ ምን እንደሆነ አስተውሉ እንጂ ሞኞች አትሁኑ " ።

4ኛ ለውጊያው የተዘጋጀን እንሁን፤ በመንፈስ እንሞላ፤ በቃሉ እንሞላ። ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ሰይጣንን ያሸነፈው ቃሉን በመጥቀስ ስለሆነ፤ ቃሉን በሚገባ እንወቅ። ኤፌ 6 ቁ 13-17 እንመልከት።

5ኛ ለፈተናችን መቋቋሚያ እንዲሆንን ከጌታ ቃል መርጠን በቃላችን እናጥናና ፈተናው በሚመጣበት ጊዜ ያንን ቃል ደጋግመን እንበለው። ለምሳሌ

ሀ) የወራ ፈተና ያለበት ያለቆብ ም 1 ቁ 26 ያጥና። " አንደበቲን ሳይገታ ልቡን እያሳተ እግዚአብሔርን የሚአመልክ የሚመስለው ማንም ቢኖር አምልኮቱ ከንቱ ነው። "

ለ) የሴሰኝነት ፈተና ያለበት ከሆነ ዳዊት 119 ቁ 9 ያጥና።
" ኅልማሳ መንገዱን በምን ያንጸል? ታላህን በመጠበቅ ነው" ።
ምሳሌ 6 ቁ 24 - 33 ይመልከቱ።

ሐ) የፍርሃት ፈተና ያለበት ዳዊት 56 ቁ 3 ያጥና። " ከሰማይ ልኮ አዳነኝ ለረገጡኝም ውርደትን ሰጣቸው" ። ዮሐ 14 ቁ 1
" ልባችሁ አይታወክ በእግዚአብሔር እመኑ በኔ ደግሞ እመኑ" ።

እንደዚህ አይነት ጥቅሶችን እያዘጋጀን ብናጠና ፈተናችንን ለመቋቋም በጣም ይረዳናል።

በፈተና በምንሰናከልበት ጊዜ ማድረግ የሚገባን

ስጋ ለባሾች ነንና አንሳሳትም፤ እንሰናከልም እንልም። ግን በምንሰናከልበት ጊዜ የሚከተሉትን እርምጃዎች መውሰድ አለብን።

- 1) ሃጢአት ስንሰራ በጊዜው ሳንውል ሳናድር ንስሐ እንድንገባ ያስፈልጋል።
- 2) እግዚአብሔር ይቅር እንዳለን ማመንና ለወደፊቱ ላለማድረግ መዘጋጀት።
- 3) በኋላችን የነበረውን ህይወት ረስተን የወደፊቱን ማሰብ።
- 4) ሁለንተናችንን ለጌታ እየሱስ አሳልፈን መስጠት፤ በጌታ እየሱስ መላ በሙሉ መተማመን።
- 5) የበደልናቸውን ወይም ያስቀየሩናቸውን ይቅርታ መጠየቅ፤ እኛም ይቅር ማለትን መማር።
- 6) የእግዚአብሔርን ቅጣትና ተግላጽ በጸጋ መቀበል።

እንግዲህ የክርስትና ህይወት ጉዞ ነው፤ ረጅም ጉዞ ነው። ጉዞውም ብዙ መሰናከል እንዳለው ተመልክተናል። ተስፋ ሳንቆርጥ ግዞአችንን ከቀጠልን ጌታ የታመነ ነው እብሮን ይጓዛል።

በክርስትና ጉዞአችሁ ጌታ ይርዳችሁ።

መንፈሳዊ መሪ

እግዚአብሔር በአሁኑ ጊዜ ሀዘቡን እያሰባሰበ ነው። በተለይ በሰደት ያለንን ኢትዮጵያውያን እየዳሰሰን ነው። በግለሰብ ቤት የተጀመሩ ሀብረቶች እያደጉ ወደ ሙሉ ቤተክርስቲያንነት ሲለወጡ አይተናል። ለዚህም አምላካችንን እናመሰግናለን። ምእመኑ በሚበዙበት ጊዜ ሙሉ ጊዜውን ሰጥቶ የሚሰጥልን መንፈሳዊ አገልጋይ የሚያስፈልግበት ጊዜ ይመጣል። ሙሉ ጊዜውን የሰጠ መጋቢ ለአንድ ቤተክርስቲያን ከመምጣቱ በፊት ምእመኑ ስለመንፈሳዊ መሪ አጠቃላይ የሆነ እውቀት ሊኖራቸው ይገባል። ምን አይነት መሪ ነው የሚጠበቁት? መንፈሳዊ መሪ ምንአይነት ሊሆን ይገባዋል? በምእመኑና በመሪው መካከል ሊኖር የሚገባው ግንኙነት ምን አይነት ነው? እንደነዚህ አይነት ጥያቄዎችን ለመመለስና አንዳንድ ያልተብራሩ ነጥቦችን ግልጽ ለማድረግ ይጠቅማል በማለት ይህ አጭር ጽሁፍ ተዘጋጅቶአል።

በዚህ ጽሁፍ ውስጥ የሚከተሉትን ነጥቦች እናያለን።

1ኛ መንፈሳዊ መሪ ያስፈልጋል ወይ?

2ኛ መንፈሳዊ መሪን ማን ይመርጠዋል?

3ኛ መንፈሳዊ መሪ ፍራዝማ ለመሆን ከባድ ትግል እንዳለበት ማወቅ

4ኛ መንፈሳዊ መሪ ሊጠነቀቅባቸው የሚችሉ ስጋና ነገሮች

5ኛ አንድን መንፈሳዊ መሪ የሚያበላሹት ሁኔታዎች

እነዚህን ነጥቦች አንድ ባንድ እየተነተንን ለማየት እንሞክራለን።

1ኛ መንፈሳዊ መሪ ያስፈልጋል ወይ?

መጽሐፍ ቅዱሳችንን ሰናጠና ብዙ ጊዜ የእግዚአብሔር ሀዘብ መሪውን ሲከተል እናያለን። የሀዘቡ የሞራል ደረጃ በመሪዎች የሞራል ሁኔታ ይወሰናል። ለምሳሌ ያህል፤ ዳዊት የእግዚአብሔር ሰው ስለነበረ ሀዘቡን እግዚአብሔርን ወደማምለክ መራው። ሰሎሞን ሀዘቡን የእግዚአብሔርን ቤት እንዲሰራ አስለፈው። ንጉሥ ኢዮርብአም እስራኤልን ወደ ሃጢአት በመምራት እግዚአብሔርን አሳዘነ። ሌላም ብዙ ብዙ ምሳሌዎች መጥቀስ ይቻላል። ከዚህ እንደምንረዳው ብዙ ጊዜ ሀዘብ መሪውን ያንጸባርቃል። መሪ የሌለው ሀዘብ እራስ እንደሌለው አካል ነው። በሀብረተሰብ መካከል የግድ መሪ ያስፈልጋል።

በመጽሐፍ ቅዱሳችን ውስጥ እስራኤላውያን ብዙ ጊዜ በንጉሥ ላይ ሲአምጹ እናያለን። የሚአምጹት ግን ጨቋኝን አስወግደው ሌላውን መሪ ለመከተል ነበር። ዋናው ፍራው ነገር በሀብረተሰብ መካከል ሃሳብ እያመነጨ የሚለስተባብር መሪ አስፈላጊ ነው።

በብዙ አበያተ ክርስቲያናት የምእመኑ የአምልኮ ሁኔታና ጸባይ የመጋቢዎቹን አምልኮና ጸባይ ያንጸባርቃል። መጋቢው የጸሎት ሰው ከሆነ ምእመኑም የጸሎት ሰዎች ይሆናሉ። መጋቢው ስጋዊ ከሆነ ቤተክርስቲያኑም ያሉባልታና የነገር ቤት ሆኖ ታጥቅለት አላችሁ። እንግዲህ ህዝብን ለመናቅ ሳይሆን ብዙ ጊዜ ህዝብ መሪን የመከተል ጸባይ አለው። ስለዚህ ባንድ ቤተክርስቲያን ውስጥ የመሪው መንፈሳዊ ጥንካሬ ለቤተክርስቲያኗ እድገት ወሳኝ ነው። ለአንድ ቤተክርስቲያን እድገትም የጠንካራ መንፈሳዊ መሪ አስፈላጊነትም አጠያያቂ አይደለም።

2ኛ መንፈሳዊ መሪን ማን ይመርጣል?

በአለም ታሪክ ውስጥ ሁለት አይነት መሪዎች እንዳሉ እናያለን። አንዱ አለማዊ መሪ ሲሆን የዘር ግንዱም ከግሪክ ዲሰኬሪኖች ነው። ሁለተኛው መንፈሳዊ መሪ ሲሆን የዘር ግንዱም ከእብራውያን ነቢያት ነው። የዘር ግንድ ስል በደም ሳይሆን በስራቸው ከነዚህ ከሁለቱ ዘሮች ይመደባሉ። እነዚህ ሁለት ዘሮች መሰረታዊ የሆነ ልዩነት አላቸው።

የግሪኩ ዲሰኬሪኖ የሚናገረው ለራሱ ነው፤ የእብራውያን ነቢይ ግን የሚናገረው ለእግዚአብሔር ነው። ግሪካዊው መልእክቱን ራሱ ያመነጫል፤ ይዘጋጃል፤ ለሚናገረውም ነገር ሁሉ ሃላፊው ራሱ ነው። እብራውያን ነቢይ ከራሱ ምንም አያፈልቅም። ከእግዚአብሔር የተቀበለውን መልእክት በትክክል ያስተላልፋል። ሃላፊ የሚሆነው የተሰጠውን በትክክል ማስተላለፍ ላይ እንጅ ካስተላለፈ በኋላ ስለይዘቱ ሃላፊው እግዚአብሔር ነው። ነቢዩ መልእክቱን በትክክል ሰምቶ በታማኝነት ሳይከልስ ሳይለውጥ የማስተላለፍ ሃላፊነት አለበት።

ስለዚህ መንፈሳዊ መሪ የእግዚአብሔር መልእክተኛ የሆነ የእግዚአብሔርን መልእክት ለሰዎች የሚያቀርብ ነው። ይህ መሪ ሰማያዊ ሰው፤ የመንፈስ ሰው፤ በምድር ላይ የእግዚአብሔር አምባሳደር ነው። የእግዚአብሔር መልእክተኛ ስለሆነ፤ የእግዚአብሔር አምባሳደር ስለሆነ፤ የሚለመጣው የእግዚአብሔርን መልእክት ስለሆነ፤ የሚመረጠውም በእግዚአብሔር ነው።

እውነተኛ መንፈሳዊ መሪ በራሱ ምርጫ ወደአገልግሎት አይገባም። እግዚአብሔር በማያሻማ ሁኔታ ሲጠራው፤ እንቢ በማይልበት ሁኔታ ሲጠራ የአገልግሎትን ሽክም ይሸከማል። መጽሐፍ ቅዱሳችንን ስንመረምር እውነተኛ በእግዚአብሔር የተጠራ መንፈሳዊ መሪ ሳያመነታ፤ ሳያንገራግር፤ አገልግሎቱን የተቀበለ እናገኝም። የሙሴን ጥሪ ስንመረምር፤ ሙሴ ከብዙ ጥሪ በኋላ ነው መሪነቱን የተቀበለው። ወደ ፑልፒት የሚርጥ፤ ፑልፒት ላይ ለመቆም የሚጓዝ፤ ከሆነው በላይ መንፈሳዊ መስሎ ለመታየት ጉድ ጉድ የሚል ሰው የመንፈሳዊ አገልግሎትን ምስጢር ገና ያላወቀ በመንፈስ ጨቅላ የሆነ ሰው ነው።

እውነተኛ መንፈሳዊ መሪ ለመንፈስ ቅዱስ ጥሪ እጁን የሰጠ ነው። እንደ ሳውሎስ "ወዮልኝ ወንጌልን ካልሰበክሁ" የሚል መንፈስ ከውሰጡ የሚገፋው ነው። እንግዲህ እውነተኛ መንፈሳዊ መሪ ለመሆን መንገዱ አንድ ብቻ ነው፤ እርሱም በእግዚአብሔር መጠራት ነው። ወደ ፑልፒት ለመውጣት ግን በሩ ብዙ ነው። አንድ ሰው ጥሩ የመድረክ ልሳንና አቋም ያለው ከሆነ ሰዎች መሪ ነህ ብለው ፑልፒት ላይ ያቆሙታል። ይህ ሰው የተመረጠው በሰው እንጂ በእግዚአብሔር አይደለም። ስለዚህም ውጤቱ ውድቀት ነው።

አንዳንድ ሰዎች ደግሞ ሰውን የመርዳት፤ ጥሩ ነገርን የማድረግ ፍላጎት ስላላቸው፤ ደግ ሰዎች ስለሆኑ፤ ቤተክርስቲያን ደግ ነገርን ለማድረግ የሚላመች ቦታ ነው በማለት ወደአገልግሎት የሚገቡ አሉ። ይህም ትልቅ ስህተት ነው። አገልጋይ የመምረጥ መብት የመንፈስ ቅዱስ ነው። መንፈስ ቅዱስ የሚመቸውን ሰው ራሱ ይመርጣል። የቤተክርስቲያን አገልግሎት ጥሪ ከእርዳታ በላይ ነው። የሰውን ህይወት ከጥፋት መመለስ ነው። ስለዚህ ከደግነት በላይ ነው። ልዩ ትጥቅ ያስፈልገዋል።

መመስከር ለማንም ክርስቲያን የተሰጠ ነው። ነገር ግን የእግዚአብሔር አፍ ሆኖ የእግዚአብሔርን መልእክት ለማምጣት መጠራት፤ መመረጥ ያስፈልጋል።

ስለዚህ እውነተኛን መንፈሳዊ መሪ እግዚአብሔር በማያሻማ መንገድ ይመርጣል።

3ኛ መንፈሳዊ መሪ ፍራዲማ ለመሆን ከባድ ትግል እንዳለበት ማውቅ አለበት፤

በዚህ ጠማማ አለም ውስጥ ለመንፈሳዊ ነገር በጣም ጠቃሚ የሆነው ለመማር ደግሞ በጣም አስቸጋሪ ነው። በአንጻሩ ደግሞ በተላሉ የሚገኙ ብዙም የማይጠቅሙ ናቸው። በጣም አስቸጋሪ የሆኑት ደግሞ ፍራዲማ ናቸው።

አንድ መንፈሳዊ መሪ ትምህርቱ ፍራዲማ እንዲሆን ከፈለገ የፀሎት ሰው መሆን አለበት። ከመንፈሳዊ ህይወት ደግሞ በጣም ከባድ ነገር ፀሎት ነው። አንድ መንፈሳዊ መሪ ልቡንና ስጋውን በፀሎት መውረር አለበት። ፀሎትን የሚከለክል ነገር ሁልጊዜ ሥጋችን ነው። ስለዚህ አንድ መንፈሳዊ መሪ ስጋውን በጽምና በፀሎት የሚለደክም መሆን አለበት።

በመንፈሳዊ አገልግሎት ብዙውን ነገር ብዙ ሳይደክም መማር ይቻላል። መስበክን፤ ማጋባትን፤ ማጥመቅን፤ የመሳሰሉትን ሁሉ መጠነኛ ዝግጅት በማድረግ መማር ይቻላል። ፀሎት ግን ለየት ያለ ነገር ነው። ብቸኛ የሆነ የእግዚአብሔር ሰው ብቻውን በጽም፤ በልቅሶ፤ በሱባኤ

የሚለደርገው ነው። አንድ አገልጋይ እግዚአብሔር ፊት ከመቅረቡ በፊት በእግዚአብሔር ሀዘብ ፊት ሊቆም አይገባም። በምእመን ፊት ለአንድ ሰዓት ቆሞ ለመናገር ቢያንስ ለሶስት ሰዓት ያህል በጌታ ፊት ማንባት አለበት። ላልተለማመደ ሰው ይህ ሁኔታ ከባድ ይሆናል። ስለዚህ አንድ መንፈሳዊ አገልጋይ አገልግሎቱ ፍራላማ እንዲሆንለት ከፈለገ የዐሎት ሰው ሊሆን ይገባል።

4ኛ አንድ መንፈሳዊ መሪ ሊጠነቀቅባቸው የሚገባ ነገሮች፡

በአለንበት አለም ውስጥ ብዙ ለአደጋ የተጋለጡ ሥራዎች አሉ። ለምሳሌ ማእድን የሚቆፍሩ ሰዎች፣ በውቅያኖስ ሰጣሚዎች (Divers) የመሳሰሉት ሥራዎች ለአደጋ የተጋለጡ ናቸው። ከእንደነዚህ አይነት ሥራዎች ጋር ሲወዳደር መንፈሳዊ መሪነት አደጋ የለውም።

ነገር ግን መንፈሳዊ መሪነት በጣም መንፈሳዊ አደጋ የበዛበት ሥራ ነው። ስይጣን በእግዚአብሔር መንፈስ የተሞላን አገልጋይ በጣም ይጠላል። ከጌታ ከየሱስ ክርስቶስ ቀጥሎ ስይጣን የሚጠላው ቢኖር በመንፈስ የተሞላን አገልጋይ ነው። ክርስቶስን የመሰለ አገልጋይ ለሰይጣን መንግሥት እንቅፋት ነው። ሰይጣንን ሁልጊዜ ያሳፍረዋል፤ ያሸማቅቀዋል።

ስለዚህ የአንድ መንፈሳዊ መሪ መውደቅ ለሰይጣን ትልቅ ድል ነው። ሰይጣን መንፈሳዊን አገልጋይ በሰጋ ለመግደል ፍላጎት የለውም።

ምክንያቱም በሰጋ ከዚህ በፊት ገድሎ የጌታን ሥራ አላቆመውም። ጌታ የሱስን ገደለ፤ ሃዋርያትን ገደለ፤ ክርስቶስ ግን የበለጠ ተስፋፋ።

ስለዚህ ባሁኑ ጊዜ የሰይጣን ዘዴ አንድን መሪ እንኮላሽቶ ሥራው ፍራላማ እንዳይሆን ማድረግ ነው። ስለዚህ በመራው ላይ የሚመጡ አደጋዎች ስጋዊ ሳይሆኑ መንፈሳዊ ችግሮች ናቸው። በእርግጥ አንዳንዴ ስጋውን በማስጨነቅ መንፈሱን ለመጉዳት ይሞክራል። ስለዚህም ጎላ ብለው ከሚታዩ ጥፋቶች መንፈሳዊ መሪ ራሱን በቀላሉ መጠበቅ መቻል አለበት። እነዚህም ጥንዘብ መውደድና ሴትን መውደድ ናቸው። በነዚህ ነገሮች ብዙ መሪዎች እንደወደቁ ባይኖሩን አይተናል። ስለዚህ ከነዚህ ከሁለቱ መጠነቀቅ የመሪ ግዴታ ነው።

ሌላ ረቀቅ ያሉ ጎጂነታቸው ጎልቶ ስለማይታይ የአገልጋይን ህይወት ውስጥ ውስጡን የሚሰረቡ ነገሮች አሉ። እነርሱም፡

ሀ) ራስን ካዋቂዎች፣ ከተማ፣ ከከፍተኛው የሀብረተሰብ መደብ አድርጎ መቀጠር። ይህ ጸባይ አገልጋይን ፍጹም ከእግዚአብሔር ያርቀዋል። መልእክቱ ሁሉ በራሱ ጥበብ የተቀመመ እንጂ እግዚአብሔርን አዳምጦ የሚአቀርበው ሰላላሆን ፍራላማ አይሆንም። ከእንደዚህ አይነት ጸባይ አንድ መንፈሳዊ መሪ በጣም ሊጠነቀቅ ይገባዋል። አንዳንድ ጊዜ ምእመኑም መንፈሳዊ መሪን ከሚገባው በላይ፤ ለእግዚአብሔር የሚሰጥን ክብር ለመሪ በመስጠት፤ መሪው ራሱን ከፍ

አድርጎ እንዲለይ የሚደረግበት ጊዜም አለ። መሪን አናክብር ማለቱ ሳይሆን፤ አክብሮታችን በስርአቱ፤ በግለሰቡ ልብ ውስጥ ትእቢትን የማይፈጥር አክብሮት መሆን አለበት። ጌታ የሱስ ሊአገለግል፤ ሊሰዋ፤ ሊሞት እንደመጣ ሁሉ ደቀመዛሙርቱንም "አባቴ እንደላከኝ እኔም እልካችኋለሁ" ነው ያለው። ስለዚህ መንፈሳዊ መሪ የጌታ ባሪያ፤ የሀዘቡ አገልጋይ መሆኑን መርሳት የለበትም።

ለ) መንፈሳዊ መሪ የጌታን ሥራ በጣም ይለማመደውና አገልግሎቱን እንደተራ ስራ ይቆጥረዋል። ስራውን መስልቸት ይጀምራል፤ መዳፈር ይጀምራል። የጌታን ቤት መፍራት፤ ማክበር ይቀራል። ይህ ከባድ አደጋ ነው። በጊዜው በንስሐ ካልተስተካከለ የኢሊ ቤት አይነት ውድቀት ያስከትላል።

ሐ) አንዳንድ ጊዜ መሪዎች የምእመኑን የመንፈሳዊ ህይወት ደረጃ ሊያውቁም። ብዙ ጊዜ ሰዎች መንፈሳዊ መሪን ሲገናኙ ፍጹም መንፈሳዊ ሆነው ይቀርባሉ። ቋንቋቸው ይለወጣል። በዚያን ጊዜ መሪው ሁልጊዜም እንደዚያው ይመስሉታል። መሪው የሚኖረው የማስመሰል ህይወት በበዛበት አካባቢ ነው ማለት ነው። በእንደዚህ አይነት አካባቢ መንፈስ ቅዱስ አይሰራም። ካለመንፈስ ቅዱስ ስራ ደግሞ ስብስባው ሁሉ የሰንበቱ ስብስባ ይሆናል። ስለዚህ መሪው ራሱን ከምእመኑ እንዳይገኝጥል መጠነቀቅ አለበት።

መ) አንድ መንፈሳዊ መሪ በጣም ግትር እንዳይሆን፤ በጣምም ለመጥማጣ እንዳይሆን መጠነቀቅ አለበት። ሞራልንና እምነትን በሚመለከት ነገር መንፈሳዊ ላልሆነ ሀብረትም ሆነ ግለሰብ የሚአገበድድ ወይም የሚለመጥ መሪ፤ ስጋዊ ሰዎችን እስደስታለሁ ብሎ የአምልኮውን ሁኔታ የሚቀይር መሪ በከባድ ሐጢአት ውስጥ ያለ ነው። ባንጻሩ ደግሞ በጣም ቀላል በሆኑ ነገሮች ላይ ሰላምን ለመፍጠር የማይሸነፍ መሪ ደግሞ ጥበብ የጎደለው መሪ ነው። ሁለቱም ሁኔታዎች የጌታን ሥራ ያሰናክላሉ። ስለዚህ አንድ መንፈሳዊ መሪ ከነዚህ ሁለት ሁኔታዎች ራሱን መጠበቅ አለበት። ያእቆብ 3 17-18 "ላይኛይቱ ጥበብ ግን በመጀመሪያ ንጽሁት ናት፤ በኋላም ታራቂ፤ ገር፤ እሺ ባይ፤ ምህረትና በጎ ፍራ የሞላባት፤ ጥርጥርና ግብዝነት የሌለባት ናት። የጽድቅም ፍራ ሰላምን ለሚለደርጉት ሰዎች በሰላም ይዘራል።"

ሠ) አንድ መሪ አገልግሎቱ ፍራላማ ቢሆንም ወይም ምንም ውጤት ማየት በማይችልበትም ጊዜ በሁለቱም ጊዜ በእግዚአብሔር ደስተኛ እንዲሆን ይጠበቅበታል። የጌታ የየሱስ ደቀ መዛሙርት ለአገልግሎት ወጥተው ከተመለሱ በኋላ "አጋንንት በሰምህ ታዘዙልን" ብለው ሲደሰቱ ጌታ የመለሰላቸው መልስ "ስለዚህ ደስ አይበላችሁ ስማችሁ መስማይ መዛግብት ስለተጻፈ ደስ ይበላችሁ" ነው ያለው። ስለዚህ አንድ መሪ ውጤታማም ባይሆን በጌታ ደስ ሊለው ይገባል።

5ኛ አንድን መንፈሳዊ መሪ የሚአበላሽት ሁኔታዎች፡

አንድ መንፈሳዊ መሪ በእግዚአብሔርም ቢመረጥ ሰው ስለሆነ ህይወቱን በጥንቃቄ ካልያዘ ይለወጣል፤ ይበላሽል፤ የእግዚአብሔርንም ቤት ያበላሻል። በዚህ ክፍል ደግሞ አንድን መሪ እንዲበላሽ የሚአደርጉ ሁኔታዎችን እንመለከታለን።

ሀ) ፍርሃት፤ አንድ መንፈሳዊ መሪ በሁሉም መወደድን፤ በሁሉም መደንቅን የሚፈልግ ከሆነ ጥፋትን እያየ፤ ገና ተቃውሞ ይደርስብኛል ብሎ በመፍራት፤ ዝም ብሎ ጥፋተኛውን ሳያርም ለሁሉም ፈገግታውን የሚአሳይ ከሆነ ያ መሪ እየተበላሸ ነው።

ለ) የኢኮኖሚ ሁኔታ፤ ብዙ ጊዜ መንፈሳዊ መሪዎች ብዙ ክፍያ የላቸውም። ቤተሰብም ይኖራቸዋል። ይህ ሁኔታ ችግርንና ፈተናን በእግዚአብሔር ሰው ላይ ያመጣል። ቆራጥና ጠንካራ አመራር በሚመራበት ጊዜ አንዳንድ የሚለግሱ ሰዎች በትክክለኛ አመራሩ ያልተደሰቱ እጃቸውን ይሰበስቡ ይሆናል። በዚያን ጊዜ አመራሩ ፈተና ላይ ሊሆን ነው። እውነተኛ መንፈሳዊ መሪ መንጋውን ወደተራራ ይዞ መውጣት ካልቻለ ሳይታወቀው ወደገደል እየመራቸው ነው። ስለዚህ አንድ መንፈሳዊ መሪ አመራሩን ለገንዘብ ብሎ የሚለዋውጥ ከሆነ እየተበላሸ ነው።

ሐ) የሰልጣን ጉጉት፤ ክርስቶስ የበላይ ያልሆነ መሪ ራሱን ከፍ ለማድረግ ይፈተናል። ስለዚህም መንጋውን ሊሄድ ወደሚገባበት ቦታ ከመምራት ይልቅ በረቀቀ ጥበብ እነሱ ሊሄዱ ወደሚፈልጉበት ቦታ ይመራቸዋል። በዚህን ጊዜ "እንዴት አይነት መሪነው" ተብሎ ይደነቅና የሹመት በር ይከፈትለታል። በዚህን ጊዜ ያ መሪ እየተበላሸ ነው።

መ) በእውቀት መመካት፤ አንድ መሪ እራሱን ብቻ እንዳዋቂ በመቁጠር የሌሎችን ሃሳብ የማይቀበል፤ የማይሰማ ከሆነ እየተበላሸ ነው።

ሠ) እውነተኛ መንፈሳዊ ልምምድ ማጣት፤ አንድ መሪ ራሱ ከሚእውቀው በላይ ሌላውን ሊመራ አይችልም። ስለዚህ ከትንሽ ጀምሮ ቀስ እያለ በልምድ ያሳደገ ሰው ከታች አንስቶ ትልቅ መሪ በሚደረግበት ጊዜ ለሰራው ልምድ ስለሌለው የጌታን ቤት እያበላሸ ነው።

ረ) በቂ ዝግጅት አለማድረግ፤ አንድ መንፈሳዊ መሪ ምንም ያህል የመሪነት ልምድ ቢኖረው ለሚአደርጋቸው ነገሮች ሁሉ በቂ ጊዜን በመውሰድ ሊዘጋጅ ይገባዋል። መንፈሳዊ መሪነት በጣም ከባድ ስለሆነ እንደቀላል ሊታይ አይገባውም። አንድ መሪ በጌታ ፊት ሁል ጊዜ ቀርቦ አመራርን መጠየቅ አለበት። በልምምዱ ተመክቶ ሳይዘጋጅ የሚቀርብ መሪ እየተበላሸ ነው።

አንድን መሪ የሚአበላሽ ሁኔታዎችን ተመልክተናል። እነዚህ ሁኔታዎችን እየፈጸመ በመበላሸት ላይ ባለ መሪ ምእመናን ምን እርምጃ ይወስዳሉ? በመጀመሪያ የግል ስሜታችን እንዳይሆን ሁኔታውን በእግዚአብሔር ፊት በፀሎት ይዞ መቅረብ ያስፈልጋል። የጌታን ምሪት መጠየቅ ያስፈልጋል። ከዚያ በኋላ ሁኔታውን ለቤተክርስቲያን ሽማግሌዎች አስታውቆ በፀሎትና በምክር ሁኔታው እንዲሰተካከል ማድረግ ያስፈልጋል። ዝም ብሎ ሁኔታዎች ከቁጥጥር ውጭ እስኪሆኑ መጠበቅ የእግዚአብሔርን ቤት ማፍረስ ነው። የመንፈስ ስራ በቤተክርስቲያኗ መታየት ሲአቆም በጥሞና ራሳችንን መመርመር ያስፈልገናል። በጌታ ፊት በንስሃ የምንቀርብበት ጊዜ ያስፈልገናል።

ለዚህም ጌታ ይርዳን።

መልስ የማያገኝ የልመና ጽሑፍ

ዮሐ 14 ቁ 3 " አብም ስለወልድ እንዲከብር በሰሜ የምትለምኑትን ሁሉ እደርጋለሁ" ።

ዮሐ 15 ቁ 16 " እኔ መረጥኳችሁ እንጂ እናንተ አልመረጣችሁኝም አብም በሰሜ የምትለምኑትን ሁሉ እንዲሰጣችሁ ልትሄዱና ፍሬ ልታፈሩ ፍሬአችሁም ሊኖር ሾምኳችሁ" ።

ዮሐ 16 ቁ 23 " በዚያን ቀንም ከእኔ አንዳች አትለምኑም። እውነት እውነት እላችኋለሁ አብ በሰሜ የምትለምኑትን ሁሉ ይሰጣችኋል" ።

እነዚህ ቃላት ቃላት የተሰሩ ቃላት ናቸው፤ የአምላክ ቃላት ናቸው። ከእነዚህ ጥቅሶች እንደምንረዳው እግዚአብሔር በጌታ በየሱስ ስም የምንለምነውን ሁሉ እንደሚእደርግልን ነው። የእግዚአብሔር ቃል እውነት ነው፤ ምክንያቱም የማይለወጥ፤ የማይዋሽ፤ ሁልጊዜ በቃሉ የሚገኝ እግዚአብሔር ብቻ ነው። ሰው ዛሬ ተደስቶ እንደሆነ ነገ አዝኖ ይገኛል፤ ዛሬ ችር ሆኖ እንደሆነ ነገ ንፋግ ሆኖ ይገኛል፤ ዛሬ ደግ ሆኖ እንደሆነ ነገ ክፋ ሆኖ ይገኛል። ሰው ተለዋዋጭ ነው። የማይለወጥ ባስቀመጥንበት የምናገኘው አምላካችን ብቻ ነው። ስለዚህ የአምላክ ቃል እውነት ነው። በሰሙ የለመንነውን ሁሉ ይሰጣል።

ነገር ግን በቃል ኪዳን መሰረት ፀላየን ፀሎታችን መልስ ሳያገኝ ይቀራል። በእውነት የምንናገር ከሆነ በህይወታችን ብዙ ፀሎቶች ፀልዩን መልስ ያላገኙ ሞልተዋል። ለምንድን ነው በቃሉ መሰረት ፀሎታችን መልስ ያላገኘው? የሚል ጥያቄ በአእምሮአችን ሊመላለስ ይችላል። በዚህ ጽሁፍ ላይ ልናየው የምንሞክረው ለምንድን ነው ፀሎታችን መልስ የማያገኘው? የሚለውን ጥያቄ ነው።

መጽሐፍ ቅዱሳችንን በሚገባ ስንመረምር ብዙ መልስ ያላገኙ ፀሎቶች እንደነበሩ እናያለን። 2ኛ ቆሮንቶስ ም12 ቁ 7 - 9 እንመልከት። " ስለዚህም በመገለጥ ታላቅነት እንዳልታበደ የሥጋዊ መውጊያ እርሱም የሚጎስመኝ የሰይጣን መልእክተኛ ተሰጠኝ። ይኸውም እንዳልታበደ ነው። ስለዚህ ነገር ከእኔ እንዲለይ ሶስት ጊዜ ጌታን ለመጎዛ። እርሱም ፀጋዩ ይበቃሃል፤ ሃይሌ በድካም ይፈጸማልና አለኝ" ። ከዚህ ምንባብ እንደምናየው ሐዋርያው ጳውሎስ ወደ ጌታ ጸልዮ ለፀሎቱ መልስ እንዳላገኘ ነው። " ፀጋዩ ይበቃሃል" ነው ያለው፤ ሐዋርያው ጳውሎስ የፈለገውን አላገኘም። በሮሜ 15 ቁ 31 - 32 " በእግዚአብሔር ፈቃድ በደስታ ወደ እናንተ መጥቼ ከእናንተ ጋር እንዳርፍ በይሁዳ ካሉት ከማይታዘዙ እድን ዘንድ ለኢየሱስምም ያለኝ አገልግሎት ቅዱሳንን ደስ የሚለስኝ ይሆን ዘንድ ፀልዩ" ብሎ ፓውሎስ አሳስቦ ነበር። እንደተጸለየም አምናለሁ። ግን በሐውርያት ሥራ ም 21 ላይ ጳውሎስ

እንደታሰረና እንደተሰቃየ እናገኛለን። ጽሑፉ መልስ አላገኘም ማለት ነው።

እንግዲህ በመጽሐፍ ቅዱሳችንም ውስጥ መልስ ያላገኙ ጽሑፎች እንደነበሩ አየን። እንዳንድ ጊዜ ጽሑታችን መልስ አለማግኘቱን መቀበል ያቅተንና የተለያዩ ምክንያቶችን በመደርደር ጽሑታችን መልስ ያገኙ ለማስመሰል የተለያዩ ሐሳቦችን እናቀርባለን። እነዚህን የማስመሰያ ምክንያቶችን ከሚአቀርቡ ሰዎች ጥቂቶችን ልጥቀስ።

1ኛ ማንኛውም ፀሎት ሁሉ በጌታ በየሱስ ስም እስከተፀለየ ድረስ መልስ ማግኘት አለበት፤ የሚሉ ሰዎች ናቸው። ይህንን በሚመለከት ከተፈጸመ እውነተኛ ታሪክ ከመጽሐፍ ያገኘሁትን ልተርክላችሁ። አንድ የእግዚአብሔር ሰው ስለ እግዚአብሔር ቃል ጠለቅ ብለው የሚአውቁ " ማንኛውም ፀሎት መልስ ማግኘት አለበት" ብለው በሚአምኑ ሰዎች የአምልኮ ስብሰባ ይገኛሉ። ሰባኪው ከእስተማሪ በኋላ ማንኛውም አይነት ህመም ያለባችሁ ኑና ይፀለይላችሁ ብሎ ጥሪ ያደርጋል። ብዙ ሰዎችም ይወጣሉ። ፀሎት ከተደረገላቸው በኋላ መልስ እንዳገኛችሁ እመኑ፤ ይሆንላችኋል ይላቸዋል። አባባሉ ትክክል ነው። ብዙዎቹ አምነዉ እልል ይላሉ። ከአመኑት መካከል አንድ ወጣት እርቅ ቦታ የማየት ችግር ያለበት ሃዚም መነፀር አዘለት መነፀር አድርጎ ነበር። እርሱም ተፈውሻለሁ ብሎ መነፀሩን ሲወረውር ያዩታል። የእግዚአብሔር ሰው ሁኔታው ደስ ስላላላቸውና ነገሩንም ለማጣራት ወደዚህ ወጣት ጦጋ ይሉና " በእውነት ተፈውሰሃል ወይ?" ይሉታል። ወጣቱም አዎን ተፈውሻለሁ ይላል። ድሮ ከምታየው የተሻለ ታያለህ ወይ? ይሉታል። ልጁም ክርስቲያን ነውና ስለማይዋሽ ከድሮው የተሻለ አላይም ግን ተፈውሻለሁ ይላል። ታዲያ ከድሮው የተሻለ ካላየህ ምኑን ነው የተፈወሰከው ይሉታል። እርሱም እምነት ጎሎኝ ነው እንጂ ተፈውሻለሁ ይላል። በእውነቱ ያ ወጣት የጎደለው እምነት አልነበረም። እንዲያውም ጠንካራ እምነት ነበረው። የጎደለው ትንሽ ማስተዋል ነበር። ፀሎቱ ገና እንዳልተመለሰ ማስተዋል ነው ያቃተው። ወጣቶችን በእንደዚህ አይነት ጭፍን እምነት መምራት አደገኝ ነው። እንድ ቀን ወደሀሊናቸው ሲመለሱ እግዚአብሔርን ሙልጭ አድርገው ወደሚከዱበት ደረጃ ያደርሳቸዋል።

2ኛ ሌላ ክፍሎች ደግሞ እንደላይኞቹ አክራሪዎች ሳይሆኑ የሚሉት፤ " እግዚአብሔር ሁልጊዜ ፀሎትን ይመልሳል። ግን መልስ እሺ! እንቢ! ወይም ቆይ ነው" ይላሉ። ይኸ እንግዲህ በቃላት ጨዋታ ካልሆነ እንቢ የተባለ ፀሎት አልተመለሰም ማለት ነው። " በሰሜ የጠየቃችሁትን ሁሉ ታገኛላችሁ" ሲል እሺ ትባላላችሁ እንጂ እንቢ ትባላላችሁ ማለቱ አይደለም።

3ኛ የፀለዩት ፀሎት መልስ ያገኘ ለማስመሰል የሚሞክሩ ናቸው። የዚህን ሁኔታ በሚመለከት ከመጽሐፍ ያገኘሁትን አተርክለሁ። በአንድ ቤተክርስቲያን ውስጥ የቤተክርስቲያኑ አባል የሆነ አንድ ሰው ታሞ

ሆስፒታል ገብቶ ነበር። ይህ ሰው ከሆስፒታል እንዲወጣ ፀሎት በቤተክርስቲያኑ ታውጆ ይፀለይ ነበር። ፀሎት በተጀመረ በሳምንቱ ያ ሰው ይሞታል። በሚቀጥለው የቤተክርስቲያን ስብሰባ የሚመራው ሰው "ጌታ ይመስገን ፀሎታችን ተመልሷል። ከሆስፒታል እንዲወጣው ፀልየን ነበር፤ አውጥቶታል" ይላል። የዚህ አይነት አባባል ማታለል ካልሆነ በስተቀር ከሆስፒታል እንዲወጣው ሲፀለይ ድኖ እንዲወጣ እንጂ ሞቶ እንዲወጣ የሀይለ አልነበረም። ቀላልና እውነተኛ መልስ ሊሆን ይገባ የነበረው "ፀሎታችን አልተመለሰም፤ ለዚህም እግዚአብሔርን እናመሰግናለን" ቢሉ ነበር።

የጌታ የየሱስ ቃል ኪዳን እንዲሁ ባየር ላይ የተነገረ ነገር አይደለም። እውነተኛ ነው። የእውነት ቃልኪዳን ነው። ነገር ግን ለዚህ ቃል ኪዳን ተረካቢነት ብቁዎች ነን ወይ? ቃል ኪዳኑ ለማንም የተነገረ አይደለም። የተነገረው ለጌታ ሰዎች ነው። እንደጌታ ልጆች እየተመላለሰን ነው ወይ የምንለምነው? ቃልኪዳኑን ለመቀበል ብቁ የማያደርጉን ምንድን ናቸው? ፀሎታችን መልስ እንዳያገኝ እንቅፋት የሚሆኑን ምንድን ናቸው? እነዚህን እንቅፋቶች ባጭሩ እንመለከታለን።

1ኛ በሀይወታችን ያለ ሐጢአት፤ በሀይወታችን ያለ ለጌታ ያልተናዘዘው፤ በጌታ ፊት ቀርበን ንስሐ ያልገባንበት ንጢአት በውስጣችን ካለ ለፀሎታችን መልስ እንቅፋት ይሆናል። የጌታን ቃል ኪዳን ለመቀበል የሚፀልይ ክርስቲያን በውስጡ የንጢአት ክስ ሊኖርበት አይገባም። ዳዊት በመዝሙር ም 66 ቁ 18 "በልቤስ በደልን አይቸ ብሆን ጌታ አይሰማኝም ነበር" ይላል። እንግዲህ ጥያቄው በውስጣችን በደል አለ ወይ? ሐጢአት አለ ወይ? ቂም አለ ወይ? ነው። ባገራችን አንድ አባባል አለ። "ቂም ይዞ ፀሎት ሳል ይዞ ስርቆት" አይሰራም ይባላል። ውስጣችን ንዑህ ሳይሆን የምንለምነው ልመና ከንቱ ልፍለፋ ይሆናል። መጽሐፍ ቅዱሳችን ሚስትን አለማክበር ፀሎትን እንደሚአስከለክል ይናገራል። 1ኛ ጴጥሮስ ም 3 ቁ 7 "... ፀሎታችሁ እንዳይከለክል አብረው ደግሞ የሀይወት ፀጋ እንዲወርሱ አድርጋችሁ አክብሩላቸው" ይላል።

2ኛ ለተሳሳተ አላማ መጸለይ፤ የምንፀልይበት ነገር ለራሳችን ክብርን ለማግኘትና ዝናን ለማትረፍ ከሆነ በከንቱ እንደከማለን እንጂ ፀሎታችን መልስ አያገኝም። ወይም ደግሞ የምንፀልየው ሌላን ሰው ለመጉዳት፤ ወይም እኛ ልቀን ልንታይበት ከሆነ ፀሎታችን መልስ አያገኝም። ያለቆብ ም 4 ቁ 3 "ትለምናላችሁ፤ በምቶችሁም ትከፍሉ ዘንድ በከፋ ትለምናላችሁና አትቀበሉም"። በግል እርካታ ላይ የተመሰረተ ፀሎት መልስ አያገኝም።

ለምሳሌ አስራቱን ለመክራል ሰጠኝና እስጣለሁ እንል ይሆናል። ለመሆኑ ባለን በትንሿ ታምነናል ወይ? አይ ይኸማ ለኔም አይበቃኝ እንኳን አስራት ልከፍልላት፤ የምንል ከሆነ ጌታ የሚለው በምቶችሁ ትከፍሉ ዘንድ በከፋ ትለምናላችሁና አትቀበሉም ነው። ወገኖቹ ልመናችን ምን አይነት ነው? ሰውን ለማጥፋት እንለምናለን ወይ? እስቲ ልመናችንን በጥሞና እንመርምረው። ፀሎታችን ሊአተኩር የሚገባው የጌታ ስም ይከበር ዘንድ፤ ጌታ ከፍ ሊል እኛ ዝቅ ልንል መሆን አለበት። የፀሎታችንን አላማ እንመርምር።

3ኛ የእምነት ማንስ፤ ማርቆስ 11 ቁ 24 "ስለዚህ እላችኋለሁ፤ የፀለያችሁትን የልመናችሁትንም እንዳገኛችሁት አመኑ። ይሆንላችሁማል"። የፀለያችሁትን ፀሎት ጌታ ይመልሳል ብላችሁ ሳትጠራጠሩ አመኑ ነው የሚለው። ፀሎቱ ሳይደርስ ደርሷል ብላችሁ አመኑ ማለቱ አይደለም። እንደሚሆን አመኑ፤ አታመናቱ፤ ነው የሚለው። አንዳንድ ፀልየን በህልምም ሆነ ወይም በትንቢት ፀሎታችን መልስ እንደሚሰጥኝ ተነግሮን እምነት አጥተን ስንርበደበድ እንታያለን። እንደዚህ አይነት የእምነት ችግር ያለብን ሰዎች እምነትም ስጦታ ነውና ጌታ እምነት እንዲለብልን እንፀልይ። በማርቆስ ም 9 ላይ አንድ ልጁ የታመበበት ሰው ወደ ጌታ የሱስ ይቀርብና ቢቻልህ ልጄን ፈውስልኝ ይለዋል። ቢቻልህ ትላለህ ለሚሉምን ሁሉ ይቻለዋል ብሎ ይመልሳል። እና ያ ሰው እንደገና ሲመልስ "አምናለሁ፤ አለማመኔን እርዳው" ብሎ ጌታን ለመነ፤ እኛም ጌታን "ጌታ ሆይ አለማመኔን እርዳው" ብለን በእምነት እንቅረብ። ያለቆብ ም 1 ቁ 6-8 "ነገር ግን በምንም ሳይጠራጠር በእምነት ይለምን። የሚጠራጠር ሰው በነፋስ የተገፋና የተነቃነቀ የባህርን ማእበል ይመስላልና። ሁለት አሳብ ላለው በመንገዱም ሁሉ ለሚወላውል ለዚያ ሰው ከጌታ ዘንድ አንዳች እንዲያገኝ አይምስለው"። በሁለት ቦታ የምንዋዥቱ ከሆነ፤ እምነታችን የሚወላውል ከሆነ፤ ቃሉ እንደሚል ፀሎታችን መልስ አያገኝም።

4ኛ ስለምንፀልይበት ነገር ብዙም የማይገደን ከሆንን፤ ብዙ ጊዜ በፀሎት ስብሰባም ላይ ሆነ በግላችን በአንዳንድ ነገሮች ላይ እንፀልይና ከዚያ በኋላ ዞር ብለን እንኳ አናስታውሳቸውም። የፀሎቱን መመለስና አለመመለስ እንኳን አጣርተን ጌታን እናመሰግንም። ስለምንፀልይባቸው ነገሮች ብዙም ግድ ያለን አይመስልም። በእንደዚህ አይነት ሁኔታ ፀሎታችን መልስ ባያገኝ ሊአስደንቀን አይገባም። እግዚአብሔር የሚሰማው ፀሎት ከልብ የመነጨ እንደሆነ፤ ስራዩ ብሎ የተማጠኑት እንደሆነ ነው።

የሐናን ታሪክ በትንሹ እንመልከት። ሐና ልጅ ሰላሳነበራት በጌታ ፊት ምርር ብላ ከልብ ቀረበች። ካሁኑ ዓለም ባያት ጊዜ ሰከረሻል እንዴ? አላት። እሷ ግን እኔስ ልቤ የቆሰለብኝ ችግር ያሰከረኝ እንጂ ወይን ጠጅ አልቀመስኩም ትለዋለች። እግዚአብሔርም ሰማት ባመቱም ወንድ ልጅ ሰጣት። ከዚህ የምንማረው እግዚአብሔር ጠበቅ ያለን፤ ከልብ የሆነን ፀሎት እንደሚሰማ ነው።

ለሁሉ ነገር ትክክለኛ ምሳሌ ጌታ ኢየሱስ ነው። ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ወደ እግዚአብሔር አብ ሲፀልይ ሌሊቱን በሙሉ ይፀልይ እንደነበረና እርሱ በሚፀልይበት ጊዜ ደቀመዛሙርት እየደከማቸው ይተኙ እንደነበረ መጽሐፍ ይነግረናል። አጥብቆ መፀለይ አስፈላጊነቱን ሊያስተምር ይህንን አደረገ። አንዳንዴ ፀሎታችን መልስ የማያገኘው አጥብቀን ስለማንይዘው ነው።

5ኛ በቀላሉ ተስፋ መቁረጥ፤

ብዙ ጊዜ ሰለአንድ ነገር አንዴ ወይም ሁለት ጊዜ ጠበቅ አድርገን ከፀለይን በኋላ እንተወዋለን። አንዳንድ አስተማሪዎችም አንድ ጊዜ ለጌታ ከሰጣችሁ በኋላ እርሱት፤ ተዘናኑ እያሉ ያስተምራሉ። ነገር ግን ጌታ ቃል እንደዚህ አይልም። ሉቃስ ም 11 ቁ 5-8 እንመልከት።
"... በወዳጅነቱ ተነስቶ ባደሰጠው እንኳን ስለ ንዝነዛው ተነስቶ የሚፈልገውን ሁሉ ይሰጠዋል" ይላል። ሉቃስ ም 18 ቁ 1 "ሳይታከቱም ዘወትር ሊፀልዩ እንደሚገባቸው የሚል ምሳሌን ነገራቸው"። ጌታ የሚሰለጥ አምላክ አይደለም። ተነዘንዝኑ እንዲተውኝ ልመልስ አይልም። ነገር ግን አጥብቆ መፀለይ አስፈላጊ መሆኑን ከዚህ እናያለን።

በተጨማሪ ደግሞ ከላይ ከ1 እስከ 5 የተጠቀሱትን አሟልተን እንኳን ፀልየን ፀሎታችን መልስ ሳያገኝ ይችላል። እንደዚህ ሲሆን በጣም የሚአበሳጭና ተስፋ የሚአስቆርጥ ይሆናል። ነገር ግን አንድ ልናውቀው የሚገባ ነገር አለ። ይኸውም የምንለምነው፤ የምንፀልይበት ነገር ከጌታ ፈቃድ ጋር አብሮ መሄዱን ማረጋገጥ ነው። 1ኛ ዮሐ ም 5 ቁ 14 "በእርሱ ዘንድ ያለን ድፍረት ይህ ነው። እንደፈቃዱ አንዳች ብንለምን ይሰማናል"። የምንፀልይበት ነገር የጌታ ፈቃድ ነውይ? ከኛ የተሻለ ለኛ እግዚአብሔር ያሰባል። የምንለምነው ለኛ የማይጠቅመን ከሆነ ጌታ አይመልስልንም። "እኔ እንዳስብሁት ሳይሆን ያንተ ፈቃድ ይሁን፤ እንተ እንደፈቃድክ ይደረግ" ብሎ መፀለይ የተሻለ ነው። ሉቃስ ም 22 ቁ 42 "አባት ሆይ ብትፈቅድ ይህችን ፅዋ ከእኔ ውሰድ፤ ነገር ግን የእኔ ፈቃድ አይሁን ያንተ እንጂ" ብሎ ጌታ የሱስ ፀልዮአል። የእግዚአብሔርን ፈቃድ መጠየቅ ራሳችንን ዝቅ አድርጎ ለእግዚአብሔር እንድንገዛ ያደርገናል። ላውሎስ "ፀጋዩ ይበቃሐል" ሲባል "በድካሜ ልመካ እወዳለሁ" ነው ያለው። ላውሎስ የእግዚአብሔርን ፈቃድ ነው የተቀበለው።

1ኛ ዮሐንስ ም 3 ቁ 21-22 "ወዳጆች ሆይ፤ ልባችንን ባይፈርድብን በእግዚአብሔር ዘንድ ድፍረት አለን። ትእዛዙንም የምንጠብቅና በፈቱ ደስ የሚአሰኘውን የምናደርግ ስለሆንን የምንለምነውን ሁሉ ከእርሱ እናቸለን"። ህይወታችን እግዚአብሔርን የሚአስደስት ከሆነ የጠየቅነውን እናቸለን። እግዚአብሔር ከአገልግሎታችን ይልቅ የበለጠ የሚደስተው በህይወታችን ነው። ህይወታችን ከተስተካከለ የኛ ፈቃድና የኛ ፀሎት ወይም ጥያቄ ከጌታ ፈቃድ ጋር በአንድ መስመር ይሆናል ማለት ነው። ጌታን ደስ የሚአሰኝ ህይወት ፈቃዱም የጌታ ፈቃድ ነው። የሚለምነውም ጌታ የሚወደውን ነው። ስለዚህ ህይወታችን ከተስተካከለ የምንፀልይበት የጌታ ፈቃድ ነውይ? ብለን እንጨነቅም። በድፍረት እንፀልያለን። እንግዲህ ዋናው ፀሎታችን እንዳይመለስ የሚአደርገው የህይወታችን አለመስተካከል ነው። እና መጀመሪያ አንድ ክርስቲያን የራሱ ህይወት እንዲስተካከል መጣር አለበት። ህይወቱ ከተስተካከለ ፀሎቱም ይስተካከላል። ልመናውም ይስተካከላል።

እንግዲህ ክርስቲያን ራሱን በጌታ ፊት ሊመረምር ይገባዋል። ህይወቱ እንዴት ነው? ጌታን ያስደስተዋል ወይ? ጌታን አስከብረዋለሁ ወይ? ፀሎቱ መልስ ያገኛል ወይ? በማለት ህይወቱን በጌታ ፊት ሊዳስስ ይገባዋል ክርስቲያን። ለዚህም ሁላችንንም ጌታ ይርዳን።

የትንቢት ስጦታ

ክርስቲያኖች ወደ ቤተ ክርስቲያን የምንሄደው ለአንድ አላማ ነው። እግዚአብሔርን ለማምለክ። "ተባረክ፤ ተቀደሰ፤ ከፍ ከፍ በል" ልንለው። እግዚአብሔር በዚህ አለም ስንኖር በስርአት፤ እሱን መስለን እንድንኖር ይፈልጋል። ለዚህም መሪያ ይሆንን ዘንድ ቃሉን መጽሐፍ ቅዱስን ሰጥቶናል። ለቤተክርስቲያን የሚሰጠውን ሁሉ በዚህ መጽሐፍ ውስጥ ጌታ አስቀምጧል። ሌላ ተጨማሪ ጥበብ አያስፈልገንም። ቃሉን ግን መበለላት ያስፈልጋል። ማወቅ ያስፈልጋል።

መሪያችን መጽሐፍ ቅዱስ ነው ካልን ለምንድን ነው በመጽሐፍ ቅዱስ የተጠቀሱትን የቤተክርስቲያን መገንቢያዎች ቤተክርስቲያን የማትጠቀመው? በብዙ ቤተክርስቲያን የተወሰኑትን መሳሪያዎች ይይዙና ሌሎችን ገሸሸ ሲያደርጉ እናያለን። አንድ ወታደር ለጦርነት ሲሄድ ለጦርነት የሚሰጠውን ሁሉ ታጥቆ ተዘጋጅቶ ይሄዳል። ቤተክርስቲያንም የምታጸርገዋል ከሰይጣን ጋር ወጊያ ነው። ለዚያ ውጊያ የሚሰጠውን ማንኛውም ክርስቲያን መታጠቅ አለበት። ቤተክርስቲያንን የሚለቆማት የምእመኑ የመንፈስ ትጥቅ ነው።

በዚህ ጽሁፍ እንድንመለከተው የፈለግሁት ከመንፈስ ትጥቆች፤ ከመንፈስ መሳሪያዎች አንዱን ነው። የዚህ መልእክት ርእሰ የትንቢት ስጦታ ነው።

ሰው በሐጢአቱ ምክንያት ከፈጣሪው ለብዙ ጊዜ ተለየ። ከፈጣሪው ራቀ። ከዘመናት በኋላ የሰው ልብ ከአምላኩ ጋር ግንኙነትን ለማድረግ ተመኘ። እግዚአብሔርም የሰውን የልብ ምኞት አይቶ በተለያዩ ጊዜ በነቢያት አማካኝነት ሰውን በትንቢት ተገናኘ።

በመጽሐፍ ቅዱሳችን የሁለት ጊዜያት ትንቢቶች እናያለን። የብሉይ ኪዳን ጊዜ ትንቢቶችና የአዲስ ኪዳን ጊዜ ትንቢቶች።

የብሉይ ኪዳን ጊዜ ትንቢት ብዙ ጊዜ ወደፊት የሚሆነውን ከዘመናት በኋላ ሊሆን ያለውን የሚተነብይ አይነት ነው። የአዲስ ኪዳን ትንቢት ብዙ ጊዜ ክርስቲያኖች ጥሩ ክርስቲያኖች እንዲሆኑ፤ በክርስትና ኑሮአቸው በቅድስት ሥነ ምግባር የእግዚአብሔርን ባህርይ እያንጸባረቁ አምላካቸውን እንዲለክብሩና እንዲለስኩቡ የተሰጠ የአገልግሎት ስጦታ ነው።

ከመጽሐፍ ቅዱሳችን 1ኛ ቆሮንቶስ ም. 12 ቁ 4 - 10 እንመልከት። በዚህ ክፍል እንደምናየው ዘጠኝ የመንፈስ ስጦታዎች እንዳሉ እናያለን። እነዚህን ስጦታዎች በሶስት ቦታ ልንከፍላቸው እንችላለን።

1ኛ የመገለጥ ስጦታዎች (አንድን ነገር የመገለጥ ስጦታዎች)

እነርሱም፤ ጥበብ፤ እውቀት፤ መናፍሰትን መለየት

2ኛ የሃይል ስጦታዎች (አንድ ነገር ማድረግ የሚሰጠው ስጦታዎች)

እነትሱም፤ እምነት፤ ፈውስ፤ ተአምራትን ማድረግ

3ኛ በመናገር ላይ የተመሰረቱ ስጦታዎች፤

እነርሱም፤ ትንቢት፤ በልዩ አይነት ልሳን መናገር፤ በልሳን የተነገረውን መተርጎም።

እነዚህ ዘጠኝ ስጦታዎች ለቤተክርስቲያን መገንቢያ የተሰጡ የመንፈስ ስጦታዎች ናቸው። በእነዚህ በሁሉ የታጠቁት ቤተክርስቲያን የምታብብ፤ የሰይጣንን ምሽግ የምትሰብር፤ ጠንካራ ቤተክርስቲያን ናት። እኛም ምኞታችን ቤተክርስቲያኖችን በእነዚህ ስጦታዎች የተሞላች፤ የታጠቁች እንድትሆን ነው። ምኞት ብቻ አይበቃም። ጌታ በቃሉ ታማኝ ስለሆነ ሊአስታጥቀን ዝግጁ ስለሆነ በእኛ በኩል የሚፈለገውን አሟልቶ መገኘት ያስፈልጋል።

እንግዲህ በዚህ ጽሁፍ ከዘጠኙ ስጦታዎች አንዱን ብቻ ነው የምናየው። 1ኛ ቆሮንቶስ ም. 14 ቁ 1 " ፍቅርን ተከታተሉ፤ መንፈሳዊ ስጦታንም ይልቁንም ትንቢት መናገርን በብርቱ ፈልጉ " ቁ 3 " ትንቢትን የሚናገር ግን ለማንኛ፤ ለመምከር፤ ለማጽጽናትም ለሰው ይናገራል " ቁ 5 " ሁላችሁ በልሳኖች ልትናገሩ እወድ ነበር፤ ትንቢትን ልትናገሩ ግን ሰዚህ ይልቅ እወዳለሁ፤ ማህበሩ ይትነጽ ዘንድ ንግግሩን ባይተረጉም በልሳኖች ከሚናገር ትንቢትን የሚናገር ይበልጣል " ቁ 39 " ስለዚህ ወንድሞች ሆይ ትንቢትን ለመናገር በብርቱ ፈልጉ፤ በልሳኖች ከመናገርም አትከልከሉ " ።

የእግዚአብሔር ቃል የትንቢት ስጦታ በጣም አስፈላጊና ጠቃሚ ስጦታ እንደሆነ ይነግረናል።

ቤተክርስቲያንን ለማንጽ፤ ምእመኑን ለመምከርና ለማጽጽናት የትንቢት ስጦታ አስፈላጊ ነው።

ብዙ ጊዜ ሰዎች የትንቢትን ስጦታ ከነቢያት ጉባኤ ጋር፤ ትንቢት ተናጋሪን ከነቢይ ጋር ያምታቱታል። የሁለቱን ልዩነቱ ማወቅ በጣም ጠቃሚ ነው። ትንቢት የሚናገር ሁሉ ነቢይ ነው ማለት አይደለም። ይህንን በምሳሌ እንየው። አንድ ሚሊየነር ሰው አለ እንበል። ያንን ሰው ሚሊየነር ያሰኘው ብዙ ገንዘብና ንብረት፤ በብዙ ሚሊየን የሚቆጠር ሰላላው ነው። እኔ በኪሴ ወይም በባንክ ገንዘብ አለኝ። ገንዘብ ሰላለኝ ሚሊየነር አያሰኘኝም። ገንዘብ ግን አለኝ። ትንቢት መናገር እንሸላለን። የትንቢት ስጦታ በውስጣችን ስለተገለጠ ግን ከነቢያት ቢሮ አያስገባንም። አንዳንድ ሰዎች የትንቢትን ስጦታ ስላገኙ ነቢይ የሆኑ መስሏቸው እንዳይታዩና እንዳይሳሳቱ መጠቀም አፈልጋለሁ። ነቢይነት ለጥቂት ለተመረጡ ብቻ ሲሆን ትንቢት ግን ለሁሉም ነው። ለፈለገ ሁሉ፤ ለጠየቀ ሁሉ መንፈስ የሚሰጠው ነው። ነቢይነት ጥሪ ነው። ሁሉም አንድ አይነት ጥሪ የለውም።

በ1ኛ ቆሮንቶስ ም 12 ቁ 28 " እግዚአብሔርም በቤተ ክርስቲያን እንዳንደችን አስተማረው ሐዋርያትን፤ ሁለተኛም ነቢያትን ሶስተኛም አስተማረዎቻችን፤ . . . አድርጓል" ። በኢፌሶን ም 4 ቁ 11 " እርሱም እንዳንደች ሃዋርያት፤ ሌሎችም ነቢያት፤ ሌሎችም ወንጌልን ሰባኪዎች፤ ሌሎችም እረኞችና አስተማሪዎች እንዲሆኑ ሰጠ" ። በ1ኛ ቆሮንቶስ ም 12 ቁ 29 " ሁሉስ ሐዋርያት ናቸውን? " ሁሉስ ነቢያት ናቸውን? " ብሎ ይጠይቃል። አይደለም። እዚህ ላይ የትንቢት ስጦታ ከነቢያት ቢሮ ፍጹም እንደሚለይ እናያለን። ላውሎስ የቤተክርስቲያን አባላት ሁሉ ትንቢት እንዲናገሩ ያበረታታል። ግን ሁላችሁም ነቢይ ናችሁ አላለም። በሃዋርያት ሥራ ም 21 ቁ 8 - 11 እንይ። ፈሊጳስ ትንቢት የሚናገሩ አራት ሴቶች ልጆች እንደነበሩት እናያለን። ሌላ ሰጪ ደግሞ አጋሮስ የሚባል ነቢይ እንደነበረ እንይለን። ትንቢት መናገርና ነቢይ መሆን ፍጹም የተለያዩ እንደሆነ ልትረዳልኝ እወዳለሁ። እንዳንድ ሰዎች ትንቢት ስለተናገሩ ነቢይ የሆኑ መሰሉ አቸው ራሳቸውን እንዳያታልሉ።

እንድ ነቢይ በብዙ የመንፈስ ስጦታዎች የተሞላ ነው። የእግዚአብሔር ሰዎች እና ቤተክርስቲያንም ነቢይ መሆኑን በትጥቁ፤ በፍሬው ታውቃለች። ምናልባት ሰዎች ነቢይነቱን ካላወቁለት ቅር ሳይሰኝ ራሱን ዝቅ አድርጎ በቤተክርስቲያን አነስተኛ ቦታ ወስዶ እያገለገለ ጌታ እንዲያስተዋውቀው ይጠበቃል። ነቢይ ነኝ ብሎ" እንደነቢይ ትንቢት እየተናገሩ አስመስሎ መቅረብ ይቻላል። እነዚህ ሳይቀቡ ተቀብተናል፤ ነቢይ ሳይሆኑ ነቢይ ነን የሚሉ ብዙ ጊዜ በቤተክርስቲያን ላይ ውሽጥተውና መከፋፈልን የሚለመጡ ናቸው። ካስመሰሩ መጠበቅ እንዳለብን እያስገነዝብኩ፤ ግን ገና አታላቶች አሉ ተብሎ እውነተኛውን ትንቢት ከመለማመድ ወደኋላ ማለት የለብንም።

የትንቢት ስጦታ " ወደፊት የሚሆነውን " ፕራዲክት ማድረግ አይደለም። ቀላሉ የትንቢት ስጦታ በ1ኛ ቆሮንቶስ ም 14 ቁ 3 ላይ እንዳለው ለማንጽ፤ ለመምከር፤ ለማጽናናት ነው። እነዚህን ለማድረግ ወደፊት የሚሆነውን መተንበይ አስፈላጊ አይደለም። ለምሳሌ " አይዟችሁ አብረአችሁ አለሁ" የሚል ትንቢት ቢመጣ ይህ ማጽናናት ነው። ምንም የወደፊቱን የሚናገር የለውም። ወይም " ራሳችሁን ቀድሱ፤ ከመጥፎ ስራ ራቁ" የሚል ትንቢት ቢመጣ ይህ ምክር ነው፤ ማንጽ ነው። ምንም የወደፊቱን የሚናገር የለውም።

እንግዲህ ትንቢት ማጽናናት፤ መምከር፤ ማንጽ ከሆነ ከማስተማር፤ ከመስበክ በምን ይለያል? የሚል ጥያቄ ይነሳ ይሆናል። ልዩነት አላቸው። ትምህርት ወይም ስብከት ዝግጅትን፤ እውቀትን ይጠይቃል። መጽሐፍ አንብቦን በአእምሮአችን አውጥተን አውርደን፤ ተዘጋጅተን ነው ለማስተማር ወይም ለመስበክ የምንመጣው። ትንቢት ግን በአንድ ሁኔታ ምንም ዝግጅት ሳይደረግ ምንም በአእምሮ ሳይታሰብ በመንፈስ የሚመጣ

ስጦታ ነው። በመንፈስ የሚነገር ነው። በእውቀት አይደለም። ማስተማርና መስበክ በእውቀትና በመንፈስ ይነገራል። ትንቢት ግን በመንፈስ ብቻ የሰው ጥበብ ሳይጨመርበት ይነገራል። እንግዲህ ትንቢት ቤተክርስቲያንን ለማንጽ፤ ምእመኑን ለመምከር፤ ለማጽናናት የተሰጠ የመንፈስ ስጦታ ነው። 1ኛ ቁ ም 14 ቁ 23 - 25 እንመልከት።

የትንቢትን ስጦታ በትክክልና በስርአት መጠቀም ያስፈልጋል።

እግዚአብሔር ፈቃዱንና አላማውን ለልጆች በተለያየ መንገድ ያሳያል። እግዚአብሔር በቃሉ ለማካኝነት (በመጽሐፍ ቅዱስ) ይናገራል። እግዚአብሔር በሰባኪዎችና ባስተማሪዎች ለማካኝነት ይናገራል። እግዚአብሔር በትንቢት ለማካኝነት ደግሞ ይናገራል። በትንቢት በኩል የሚነገረውን በጣም በጥንቃቄ መለማመድ አለብን። ምክንያቱም ብዙ ስህተት ሊሰራ ይችላል።

ለዚህም ይመስለኛል ብዙ ቤተክርስቲያናት ይህን ጠቃሚ መሳሪያ የማይለማመዱ። ገና ስህተት ይሰራል ተብሎ ከነአካቴው መቅረት የለበትም። ስጦታችንን እውቀን በአግባቡ መለማመድ ቤተክርስቲያንን ያሳድጋል። መመሪያችን የጌታ ቃል መሆን አለበት። ትንቢት በአደባባይ ቀርቦ ትክክለኛነቱ መገምገም አለበት። እንዲሁ ተነግሮአልና ትክክል ነው ብለን አንቀበለውም።

የትንቢትን መገምገሚያ ነጥቦች ዝቅ ብለን እንነጋገራለን።

የትንቢት ስጦታ አዲስ ዶክትሪንን ለመፍጠር የምንጠቀምበት መሳሪያ አይደለም። የዶክትሪኖችን ምንጭ መጽሐፍ ቅዱሳችን ነው። ከዚያ ውጭ የሆነ ሁሉ ሃሰት ነው። "Deeper truth" (የተደበቀው እውነት) "New light" (አዲስ መገለጥ) በሚል ሰብብ ከመጽሐፍ ቅዱስ ውጭ የሆነ ዶክትሪን በማምጣት የፈሉ አዳዲስ ሃይማኖቶች አሉ። ከመጽሐፍ ቅዱስ ውጭ ከሆነ የውሸት መንፈስ ነው። ከእንደዚህ አይነቱ መጠንቀቅ አለብን።

ትንቢት አላማው ሰዎችን ለማንጽ፤ ለመምከርና ለማጽናናት ነው። ይኸ እስከሆነ ድረስ የእግዚአብሔር መንፈስ ቤተ ክርስቲያንን የሚከፋፍል ሌላ መገለጥ አይሰጥም። ያ የፍቅር መንፈስ አይደለም። ብዙ ጊዜ እንደዚህ ያሉት ሰዎች ትእቢተኞች ይሆናሉ። እኛ ያልነውን ካልተቀበላችሁ ጠፍታችኋል ይላሉ።

ሌላ ነገር ደግሞ ትንቢት ስሜታችንን ለማርካት የሚነገር አይደለም። ምንው እከሌ ስለኔ ትንቢት ቢናገር እያሉ የሚመኙ ይኖሩ ይሆናል። ትንቢት ጥንቅላ አይደለም፤ ኮከብ ቆጠራም አይደለም፤ Psychic ም አይደለም። እነዚህ የትንቢት ሌላ መልኮች ናቸው። እውነተኛው

የትንቢት መልእክት ያንጻል፤ ይመክራል፤ ያጽናናል። ክርስቲያኖች የተሻሉ ክርስቲያኖች እንዲሆኑ ያደርጋል።

በአለም ያሉ fortune tellers, astrologers, psychics, ትንቢት ይናገራሉ። የትኛው ፕረዚዳንት በምርጫ ያሸንፋል? በቁማር አለም የትኛው ፈረስ ያሸንፋል? እያሉ ይተነብያሉ። እውነትም ይደርሳል። ይህ የሌላ መንፈስ ጉዳይ ነው። እግዚአብሔር ከእንደዚህ አይነት ጉዳይ የለውም። የእግዚአብሔር መንፈስ ሊነግረን የሚፈልገውን ይነግረናል። ግን እውነተኛውንና ሃሰተኛውን መንፈስ ለይተን ማወቅ አለብን። መለየት ካልቻልን መለየት እስክንችል ድረስ ከእንደዚህ አይነት ነገር ገሸሽ ማለት አለብን።

ሌላ ሊነሳ የሚችለው ጥያቄ በነዚህ በሁለቱ መንፈሶች የሚነገሩትን እንዴት ለይተን እናውቃለን? ትንቢትን የሃሰት ይሁን ወይስ እውነተኛ እንዴት እንገመግማለን?

ትንቢትን መገምገሚያ ሰባት መንገዶች።

የአዲስ ኪዳን ክርስቲያኖች እንደመሆናችን መጠን የመንፈስ ስጦታዎች በቤተክርስቲያናችን ሊሰሩ ያስፈልጋል። ከእግዚአብሔር የሚመጣን የመንፈስ እሳት እንዲቀጣጠል ማበረታታት አለብን። ግን ደግሞ የውሸትና የእውነት ስጦታዎች እንዳሉ ማወቅ አለብን። ልናስብበት የሚገባው አንዳንድ የሃሰት መንፈሶች ተንኳተው ገቡ ተብሎ የመንፈስን ስጦታ ከናካቂው ፈርቶ መተው የለብንም።

ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በማቴዎስ 7 - 15 " የበጎ ለምድ ለብሰው ከሚመጡባችሁ በውስጣቸው ግን ነጣቂዎች ተኩላዎች ከሆኑ ከሐሰተኞች ነቢያት ተጠንቀቁ።" ይላል። ጳውሎስም በ2ኛ ቆሮንቶስ ም 11 ቁ13 " እንደነዚህ ያሉ ሰዎች የክርስቶስን ሃዋርያት እንዲመስሉ ራሳቸውን እየለወጡ ውሸተኞች ሃዋርያትና ተንኮለኞች ሠራተኞች ናቸው። "

ኢፕሮስም ደግሞ በ2ኛ ኢፕሮስ ም2 ቁ1 " ነገር ግን ሐሰተኞች ነቢያት ደግሞ በህዝቡ መካከል ነበሩ። እንዲሁም በመካከላችሁ ደግሞ ሐሰተኞች አስተማሪዎች ይሆናሉ። እነርሱም የዋጃቸውን ጌታ እንኳ ክደው የሚፈጥን ጥፋት በራሳቸው ላይ እየሳቡ የሚአጠፋ ኑሩቁን አሹልከው ይገባሉ። " እንግዲህ በዚያን ጊዜ ይኸ ጥንቃቄ ካሰፈለን አሁንም በበለጠ ያስፈልጋል ማለት ነው። ስለዚህ ሃሰተኛን ትንቢት መለየት መቻል አለብን።

1ኛው መመዘኛ በፍራንቸው ማወቅ ነው።

ጌታ የሱስ እንዲህ ይላል። በማቴዎስ ም7 ቁ 16 - 18 " ከፍራንቸው ታወቁለችዋላችሁ። ከእሾህ ወይን ከኩርንችትስ በለስ ይበቅላልን? እንዲሁ መልካም ዛፍ ሁሉ መልካም ፍሬ ያደርጋል፤ ከፋም ዛፍ ከፋ ፍሬ ያደርጋል። መልካም ዛፍ ከፋ ፍሬ ማፍራት ወይም ከፋ ዛፍ መልካም ፍሬ ማፍራት አይቻለውም። በቁጥር 20 " ስለዚህም ከፍራንቸው ታወቁለችዋላችሁ። " እንግዲህ የትንቢት ተናጋሪዎችን ፍሬ በማየት ለመመዘን እንችላለን።

2ኛው መመዘኛ ደግሞ " ትንቢቱ ጌታየሱስን ያስከብራል ወይ?"

ጌታ የሱስ ስለመንፈስ ቅዱስ ሲናገር በዮሐንስ 16 - 14 " እርሱ ያከብረኛል፤ ለእኔ ካለኝ ወስዶ ይነግራችኋልና። " ትንቢት የመንፈስ ስጦታ ስለሆነ መንፈስም ጌታን ስለሚአከብር ጌታን የማያከብር ትንቢት ያጠያይቃል። በዮሐንስ ራእይ 19 - 10 " ልሰግድለትም በእግሩ ፊት ተደፋሁ። እርሱም እንዳታደርገው ተጠንቀቅ፤ ከአንተ ጋር የየሱስም ምስክር ካላቸው ከወንድሞችህ ጋር አብራ ባሪያ ነኝ፤ ለእግዚአብሔር ሰገድ፤ የየሱስ ምስክር የትንቢት መንፈስ ነውና አለኝ" የትንቢት መንፈስ የጌታ የሱስ ምስክር ነው። 1ኛ ቆሮንቶስ 12 - 3 እንዲሁ ይኸንኑ ይደግፋል። በ1ኛ ዮሐንስ ም 4 ቁ1 እና 2 " ወዳጆች ሆይ መንፈስን ሁሉ አትመኑ፤ ነገር ግን መናፍስት ከእግዚአብሔር ሆነው እንደሆነ መርምሩ። ብዙዎች ሃሰተኞች ነቢያት ወደ አለም ወጥተዋልና። የእግዚአብሔርን መንፈስ በዚህ ታውቃላችሁ፤ ክርስቶስ በሥጋ እንደመጣ የሚታመን መንፈስ ሁሉ ከእግዚአብሔር ነው። "

ስለዚህ ትንቢት ከእግዚአብሔር ከሆነ ወደየሱስ ያመለክታል። ነቢይንና ትንቢትን ስለየሱስ ባላቸው አመለካከት መገምገም ይቻላል። ከየሱስ የሚአርቁን ከሆነ ወይም በቤተክርስቲያን ውስጥ መከፋፈልን የሚአመጡ ከሆነ ምንም እነጋገራቸው ቢማርክ የሃሰት ነቢያት ናቸው። ክርስቶስን ሳይሆን ሰውን የሚአምግስ ትንቢት የሃሰት ትንቢት ነው። ስለሰዎች የሚነገሩ ትንቢቶች ሰዎችን በጣም ከፍ ያደርጉና በሰዎች ውስጥ ስጋዊና መንፈሳዊ ኩራት ፈጥረው ሰዎችን ትእቢተኞች ያደርጋሉ። ለምሳሌ ስለአንድ ወጣት ሰባኪ፤ ለእግዚአብሔር አንድ ነገር ለማድረግ የሚመኝ ሰባኪ የተነገረ የሀሰት ትንቢት እንደ። " እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ አንተ ወጣት ሆይ እኔን ብትከተለኝ ታላቅ ሰባኪ፤ አለም አይታው የማታውቅ ታላቅ ሰባኪ አደርግሃለሁ። የሚኖርህ አገልግሎት እስካሁን ድረስ ከነበሩ ሃዋርያትና ነቢያት ስራ ሁሉ የበለጠ ይሆናል። በእሜሪካ ውስጥ እንዳንተ ያለ ታላቅ ሰባኪ ተፈልጎ አይገኝም" ይላል። ይህ ትንቢት ወጣቱን ያስደስተዋል። ምክንያቱም ምኞቱ ነውና። ትንቢቱን የተናገረው ሌት በምትናገርበት ጊዜ በመንፈስ ቅዱስ ምሪት አልተናገረውም። ምክንያቱም ትንቢቱ የሚአምግሰው ክርስቶስን ሳይሆን ሰውን ነው። እግዚአብሔር ትሁታን እንድንሆን ይፈልጋል።

እንደዚህ አይነት የሃሰት ትንቢት ወጣትና ለማደግ የሚጓጉ አገልጋዮችን ቅስማቸውን ይሰብራል። ለዚህ ነው ስለመንፈስ ሰጦታዎች ጠለቅ ያለ እውቀት ሊኖረን የሚገባው።

3ኛው መመዘኛ " ከቃሉ ጋር (ከመጽሐፍ ቅዱስ ጋር) ይስማማል ወይ? እውነተኛ ትንቢት ከጌታ ቃል ጋር ይስማማል። ምክንያቱም መንፈሱና ቃሉ ይስማማሉ። የጌታ ቃል በመንፈስ ቅዱስ ምሪት የተጻፈ ነው። መንፈስ ቅዱስ በቃሉ አንድ ነገር በትንቢት ሌላ ነገር አይናገርም። መንፈስ ቅዱስ አንዴ አረጋግጦ ይነግረናል። የጌታ መንፈስ ዛሬ አንድ ነገር ነግሮን ነገ ደግሞ ያንን የሚቃረን አይናገርም። ሰዎች የራሳቸውን

LOGIC አስገብተው ጌታ ተናገረኝ ብለው ባይቀላምዱ ጥሩ ነው። እንዳንዴ እርኩስ መንፈስ ሹክ ይለናል። እና የሰይጣንን ሹክሹክታ አዳምጦን እንዳይሆን መመርመር አለብን። ሰው በሰህተት የሰይጣንን ሹክሹክታ ሰላዳመጦ ክርስቲያን አይደለም ማለት አይደለም። ወይም በመንፈስ የተሞላም አይደለም ማለት አይደለም። ስለዚህ ነገር ምሳሌ ልሰጥ። ጌታ የሱስ ስለመስቀል ሞቱ ከሃዋርያት ጋር ሲነጋገር ዴጥሮስ " አይሁንብህ " ሲል ጌታ የሱስ ወደ ዴጥሮስ ዘወር ብሎ " እንተ ሰይጣን ከኋላየ ዞር በል " ነው ያለው። ዴጥሮስ ጌታ የመረጠው ሃዋርያ ነው። ጌታ የሱስ ዴጥሮስን በደንብ ያውቀዋል። መልካም ሃዋርያም እንደሆነ እውቆ ነው የመረጠው። ግን በዚያን ሰአት ዴጥሮስ የሰይጣንን ሹክሹክታ አዳምጦ ነበር። ሰይጣን በዴጥሮስ ጆሮ ተጠግቶ " አይሁንብህ በለው " እንዳለው ጌታ የሱስ እውቆ ነበር። እና ጌታ የሱስ ዴጥሮስን አልነበረም " እንተ ሰይጣን " ያለው። በዴጥሮስ ጆሮ ተጠግቶ ሹክ ያለውን ሰይጣን ነበር ዞር በል ያለው።

የጌታን ቃል በጥልቀት ማወቅ በጣም አስፈላጊ ነው። ምክንያቱም ትንቢትን ለመገምገም የጌታን ቃል አጠናቆ ማወቅ ያስፈልጋል።

4ኛው መመዘኛ " ከዚህ በፊት የተናገራቸው ትንቢቶች ደርሰዋል ወይ? ዘዳግም ም 18 ቁ 20-22 " ነገር ግን ይናገር ዘንድ ያላዘጋውትን በሰሜ በድፍረት የሚናገር ወይም በሌላ አማልክት ስም የሚናገር ነቢይ እርሱ ይገደል። በልብህም እግዚአብሔር ያልተናገረውን ቃል እናውቅ ዘንድ እንዴት ይቻላል? ብትል፡ ነቢዩ በእግዚአብሔር ስም በተናገረ ጊዜ የተናገረው ነገር ባይሆን ባይመጣም ያ ነገር እግዚአብሔር ያልተናገረው ነው፤ ነቢዩ በድፍረቱ ተናግሮታል እርሱን አትፍራው። " በገዛ እእምሮአቸው የሚተነቡዩ አሉ። በአእምሮ ስለሆነም አይደርሱም።

5ኛ " እንዳንድ ትንቢቶች ቢደርሱም ትንቢቱ ከእግዚአብሔር ሊሆን ስለማይችል ጥንቃቄ ማድረግ" ዘዳግም ም 13 ቁ 1-5 " በመካከልሕም ነቢይ ወይም ሕልም አላሟረ ነበረ፤ ምልክትም ተአምራታም ቢሰጥሕ እንደ ነገረሀም ምልክቱ ተአምራቱም ቢፈጸም፤ እርሱም ሄደን የማታውቃቸውን ሌሎች አማልክት እንከተል እናምልካቸውም ቢልህ አምላካችሁን እግዚአብሔርን በፍጹም ልባችሁ በፍጹምም ነፍሳችሁ ትወዱት እንደሆነ ያውቅ ዘንድ አምላካችሁ እግዚአብሔር ሊፈትናችሁ ነውና የዚያን ነቢይ ቃል ወይም ያን ሕልም አላሟረ አትሰማ። አምላካችሁን እግዚአብሔርን ተከተሉ፤ እርሱንም ፍሩ፤ ትእዛዙንም ጠብቁ፤ ቃሉንም ሰጡ፤ እርሱንም አምልኩ፤ ከእርሱም ጋር ተጣበቁ። አምላክህ እግዚአብሔር ትሄድባት ዘንድ ካዘዘህ መንገድ ሊያወጣህ፤ ከግብጽ ምድር ካወጣችሁ ከባርነትም ቤት ካዳናችሁ ከአምላካችሁ ከእግዚአብሔር ሊለስታችሁ ተናግሮአልና ያ ነቢይ ወይም ያ ሕልም አላሟረ ይገደል፤ እንዲሁም ከቀውን ነገር ከመካከልህ አርቅ" ። ትንቢቱ ወደእግዚአብሔር ያቀርበናል ወይ? ወይስ ያርቀናል? ከመጽሐፍ ቅዱስና ከትክክለኛው የክርስትና እምነት ያርቀናል ወይ? እነዚህ ጥያቄዎች በሚገባ መመለስ አለባቸው።

6ኛው መመዘኛ " ትንቢቱ የሚለመጣው ነፃነትን ነው ወይስ ፍርሃትን? " ሮሜ ም 8 ቁ 15 " አባ አባት ብለን የምንመሰግናለን የልጅነትን መንፈስ ተቀበላችሁ እንጂ እንደገና ለፍርሃት የባርነትን መንፈስ አልተቀበላችሁምና" ። ከተሰጠን ነፃነት ወስዶ በእስራት የሚአገባ ትንቢት ሁሉ የሐሰት ትንቢት ነው።

7ኛው መመዘኛ " ሀሊንችን፤ በውስጣችን ያለው መንፈስ ስለትንቢቱ ምን ይለናል? "

1ኛ ፑሐንስ ም 2 ቁ 20 " እናንተም ከቅዱስ ቅዳስ ተቀብታችኋል። ሁሉንም ታውቃላችሁ። "

ቁ 27 " እናንተስ ከእርሱ የተቀበላችሁት ቅዳስ በእናንተ ይኖራል፤ ማንም ሊለስተምራችሁ እያስፈልጋችሁም። ነገር ግን የእርሱ ቅዳስ ስለ ሁሉ እንዲለስተምራችሁ እውነተኛም እንደሆነ ውሸትም እንዳልሆነ እናንተንም እንዳስተማራችሁ በእርሱ ኑሩ።" አንድ ነገር ትክክል ባይሆን ሲቀር ከውስጣችን ይኸ ትክክል አይደለም ብሎ የሚነግረን ነገር አለ። መንፈስ ቅዱስ በውስጣችን አለ። ትክክለኛውን ይነግረናል።

በጣም እንዲታሰብበት የሚለበረረው ብዙ እንጠነቀቃለን ስንል የእግዚአብሔር በረከት እንዳያመልጠን ነው። ስህተትን በስህተት አንዋጋ። አዲስ ኪዳንን እናስተምር፤ በእግዚአብሔር መንፈስ እንመን፤ በመንፈስ ስጦታዎች እምነን በውስጣችን እንዲሰሩ ነፃነት እንስጣቸው። የሚአሳድገንን ሁሉ የጌታን ስጦታ እንለማመድ።

ጌታ ይባርካችሁ።

BIBLIOGRAPHY

1. CRAIG, WILLIAM L. No easy answers, The Moody Bible Institute of Chicago, U.S.A. 1990
2. Haigin, Kenneth E. The Gift of Prophecy, Kenneth Haigin Ministries, U.S.A. 1989
3. Haigin, Kenneth E. Prayer Secrets, Kenneth Haigin Ministries, U.S.A. 1990
4. Haigin, Kenneth E. The key to Scriptural Healing, Kenneth Haigin Min., U.S.A. 1990.
5. Nee, Watchman What shall this man do, Tyndale House Pub., U.S.A., 1961
6. Stanley, Charles F. Temptations, Oliver Nelson Books, U.S.A., 1988.
7. Tozer, A.W. Men who Met God, Christian Pub. PA U.S.A. 1986
8. Tozer, A.W. That Incredible Christian, Christian Pub., PA U.S.A. 1964
9. Tozer, A.W. The Pursuit Of God, Christian Pub. PA U.S.A. 1982